

BĚLOHRADSKÉ LISTY

Číslo 4 / srpen 2025

LETNÍ KULTURA
VE ZPĚTNÉM ZRCÁTKU

ROZHOVOR:
METEOROLOG TYDLITÁT
O SLOUPU KADAVÝ

■ NÁVRAT RUBRIKY RADNICE INFORMUJE

20 Kč

Strašidelná Bažantnice – 28. 6. 2025, foto: Roman Kunčík

Bělohradské listy 4/2025 – vychází jako dvouměsíčník
25. ročník

Vydalo: Město Lázně Bělohrad, periodický tisk územního samosprávného celku

Tisk: Arpa, Kotkova 792, 544 01 Dvůr Králové nad Labem

Šéfredaktorka: Barbora Červinková, -cer-

Redakce: Lucie Hronová, -hron-, Lenka Vichnarová, -LeV-

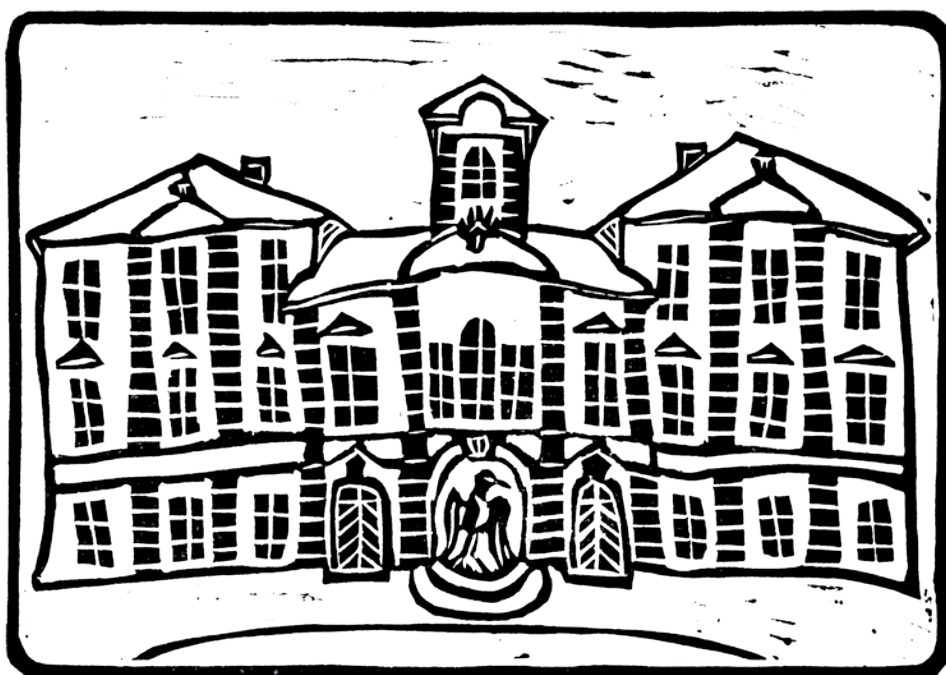
Grafické zpracování: tiskárna Arpa

E-mail: belohradske-listy@lazne-belohrad.cz | ISSN 2533-8005, ev. č. MK ČR E 10901

Vydáno: srpen 2025

Titulní fotografie: **Lukáš Kraus – vítěz cyklistického závodu „Brtevske XC 2025“, autor: Roman Kunčík**

Editorial	4
Slovo starostky	5
Radnice informuje	6
Stalo se	11
Slatinné lázně	12
Kultura a volný čas	14
Z knihovny	27
Tváře Bělohradska – Eduard Čeliš	29
Školy	31
Zprávy ze sousedství	34
Sport	36
Poselství faráře	38

Bělohradský zámek, autor: Eva Francová

Tomáš Kašpar

Dobrý den, milí čtenáři Bělohradských listů.

Čas je relativní, čísla jsou relativní. Šestnáct měsíců v životě člověka uběhne jako voda. Šestnáct měsíců v historii zavedené tiskoviny je téměř zanedbatelných. Sedm výtisků periodika mnohdy nestačí ani na to, aby si čtenáři všimli, že nastala nějaká změna.

Šestnáct měsíců a sedm výtisků, doba a číslo, které mě spojují s Bělohradskými listy a pro mě jsou naopak velmi významné. Teď bych mohl dlouho psát o tom, jak byly zpočátku moje představy amatérsky naivně úsměvné. Jaký byl stres, když jsem netušil, čím budeme plnit jednotlivá čísla, a jaká byla úleva, když se objevili skvělí a spolehliví pravidelní přispěvatelé. Jak bylo někdy těžké komunikovat s lidmi a vysvětlit jim moji koncepci. Jaký byl báječný pocit, když některé ledy začaly tát. Jaké to občas bylo, čelit soustředěnému a koordinovanému útoku navzdory mé trvalé snaze o nezaujatost a objektivitu. Jaké tempo nabírala e-mailová komunikace s blížícím se plánovaným datem vydání a jaký enormní tlak přinášel každý den, hodina, minuta odkladu před odesláním materiálů do tiskárny. Ale víte co? Mě to vlastně všechno strašně bavilo, a když o tom teď přemýšlím, tak mi to bude velmi chybět.

Cíl byl splněn, Bělohradské listy nepadly, nezmysly v propadlišti dějin. Byly úsilím paní starostky, redakce, Městského kulturního střediska, a hlavně skvělých Bělohradáků roztlačeny a navraceny k životu.

Po čase přišla neodvratná geneze, když jsem nejprve nastoupil do pravidelného zaměstnání, a začalo se mi nedostávat volného času. Ruku v ruce s tím přišlo poznání, že jsem dosáhl hranic svých amatérských žurnalistických schopností, kdy už nejsem schopen posunout Bělohradské listy nikam dál. Nastala nelehká chvíle si tuto skutečnost přiznat a navrhnout vlastní rezignaci.

Naštěstí se náhrada, více než kvalifikovaná, našla rychle, a tak mohu tímto číslem s klidným svědomím kormidlo i pomyslný kapitánský můstek Bělohradských listů definitivně předat nové šéfredaktorce Barboře Červinkové. A vás, naši milí čtenáři, nechat v rukou nejpovolnějších.

Děkuji za těch relativních šestnáct měsíců a sedm čísel! Bylo mi ctí pro vás pracovat.

Tomáš Kašpar

Barbora Červinková

Milí čtenáři,

dovolte mi, abych se vám představila – jmenuji se Barbora Červinková a počínaje číslem, které držíte v rukou, přebírám pozici šéfredaktora Bělohradských listů. Po delší rodičovské pauze se vracím ke své novinářské profesi s novou energií a chutí tvořit obsah, který bude živý, pestrý a především bude reflektovat život v našem městě v celé jeho šíři.

Pocházím z Hořic, ale od dětství žiji v nedalekém Svatojanském Újezdu. Bělohrad je pro mě přirozeným a nepostradatelným výchozím bodem, od zařizování praktických záležitostí až po procházky v Bažantnici. Pět let jsem zde také žila, chvíli provozovala obchod a vychovávala svou první dceru. Místní prostředí je mi tedy více než blízké a záleží mi na tom, aby náš časopis co nejlépe odrážel jeho dění, nálady i potřeby.

Listy přebírám po svém předchůdci, panu Tomáši Kašparovi. Ráda bych mu touto cestou poděkovala nejen za jeho dosavadní práci, ale především za to, že byl ochoten vzít na sebe zodpovědnost za udržení Bělohradských listů v době, kdy jejich další existence byla nejistá. Díky jeho nasazení mají dnes Listy stabilní základy, na kterých mohu stavět dál.

Stejně tak bych chtěla ocenit úsilí a nadšení, které do každého čísla vkládají dvě skvělé ženy, editorka Lenka Vichnarová a redaktorka Lucie Hronová. Bez jejich práce, které obětují volný čas, by nemohlo vzniknout žádné číslo. Je mi ctí stát se součástí jejich týmu.

Jednou z prvních změn, které jsme již uvedli v život, je návrat rubriky Radnice informuje, protože věřím, že aktuální a důvěryhodné informace z našeho města si zaslouží své pevné místo v obsahu.

Věřím, že médium má být otevřený prostor pro dialog. Redakce není nedobytná věž, ale živý organismus, který roste právě díky vám. Proto vás srdečně zvou ke spolupráci – pište nám, co vás zajímá, co byste si rádi přečetli, oceníme i zpětnou vazbu na naši práci. Děkuji vám za důvěru a vynasnažím se, aby Bělohradské listy byly i nadále zdrojem zajímavého čtení a užitečných informací.

Těším se na společnou cestu!
S úctou

Barbora Červinková

■ Milí čtenáři nejen bělohradští,

občas slýchám, že mé úvodníky jsou na starostku až příliš romantické. Prý by měly být údernější, praktičtější, „více o konkrétních věcech“. Ale já si stojím za tím, že i starosta – nebo starostka – může být citlivý člověk. Že řídit město neznamená mít ostré lokty, ale spíš otevřené oči, uši i srdce. A že i citlivost a lidskost mají v samosprávě své místo, protože každé město není jen o číslech a plánech, ale hlavně o lidech, vztazích a atmosféře, která se nedá přesně změřit, ale o to víc ji všichni cítíme.

A právě teď, na konci léta, kdy se dny ztišují a svět zpomaluje, mám potřebu mluvit o věcech, které nejsou na první pohled vidět. Protože naše město roste potichu.

Není to růst, který by plnil titulky. Spíš drobné proměny, které pomalu, ale vytrvale mění život kolem nás. V nově opravené lavičce, kde někdo dočítá román. V kulturním létu, které přineslo koncerty, divadlo i smích. V kavárně v Sýpce, kde voní káva a často i umění. A také u Pardoubku, který sice už neslouží primárně jako koupaliště, ale jeho atmosféra má stále stejnou sílu.

Nová lehátka, lavičky od řezbáře Honzy Paďoura, molo k ukotvení lodičky – to všechno jsou drobnosti, které proměňují prostor k lepšímu. Kdo chce, může si tam číst, koupat se, pozorovat hladinu, nebo se jen na chvíli zastavit. A právě to je možná dnes největší luxus – umět se na chvíli zastavit. Ve městě se samozřejmě dějí i věci velmi konkrétní: v dalších stránkách tohoto vydání najdete články o nové dentální hygieně, chystané výstavbě obchodního centra, změnách v poštovních službách i dalších projektech.

Ale dovolte mi, abych teď mluvila o tom, co se měří trochu jinak. Nejde o kilometry nových cest ani o to, kolik přibýlo kontejnerů na tříděný odpad, i když i to má svou váhu. Mluvím o důvěře, která se nevyvěšuje na ceduli, ale poznáte ji podle toho, že lidé zůstávají. Že se pozdraví na ulici, pomohou si, když je třeba. O pocitu domova, který nevzniká přes noc, ale roste s každým rozhovorem, každým úsměvem, každou promyšlenou změnou.

Město nemusí být „velké“, aby bylo dobré. Není to o rozloze ani o rozpočtu, ale o tom, jak se v něm žije. A když město roste s respektem k lidem, krajině, historii i budoucnosti, když se rozvíjí s láskou, tichou péčí a bez potřeby okázalosti, pak to není jen místo na mapě, je to prostor pro život. Pro návraty. Pro zakořenění.

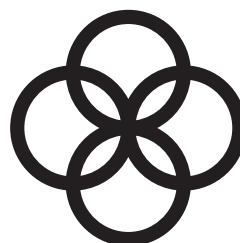
A právě v tom vidím smysl své práce. Ne ve velkých gestech, ale v každodenním snažení o dobré klima – lidské, sousedské, ohleduplné. Děkuji vám, že tohle město tvoříte se mnou. Že i když se možná občas díváme na svět každý trochu jinak, nacházíme společný rytmus.

Závěrem bych na tomto místě chtěla oznámit, že se mění vedení Bělohradských listů. Ráda bych poděkovala panu Tomáši Kašparovi, který i přes to, že není profesionální novinář, přijal vedení Bělohradských listů s velkou odvahou a po dobu svého působení pro ně udělal mnoho dobrého. Děkuji mu za vše.

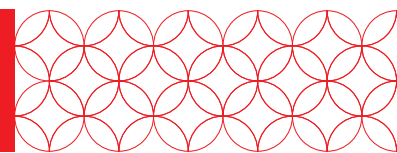
Zároveň srdečně vítám novou šéfredaktorku, paní Báru Červinkovou. Přeji jí, aby měla radost z této role a aby Listy zůstaly místem, kde se setkávají příběhy našeho města i jeho lidí.

S přáním klidného babího léta

*Alena Kuželová
starostka města Lázně Bělohrad*

**Město
Lázně
Bělohrad**

Proč potřebujeme strategii, ne programové prohlášení

V reakci na prohlášení opozice v minulých Bělohradských listech považuji za důležité znovu vysvětlit rozdíl mezi strategickým plánem rozvoje města a programovým prohlášením vedení města. Tyto dva dokumenty jsou zcela odlišné, přesto je opozice opakovaně zaměňuje, a to i přesto, že jsem jejich rozdíl už vysvětlovala na zastupitelstvu. Bohužel bez viditelné snahy o pochopení.

Strategický plán je dlouhodobý dokument s přesahem několika volebních období, který vzniká za účasti odborníků, zastupitelů, úředníků i veřejnosti. Slouží jako podklad pro rozhodování, plánování investic i čerpání dotací. Nejde o osobní vizi starosty, a právě proto by ho starosta neměl tvořit sám. Strategie má být výsledkem spolupráce a širší shody, to jí dává smysl i stabilitu do budoucna bez ohledu na to, kdo bude ve vedení města. Cena za zpracování strategického plánu se může pohybovat ve stovkách tisíc korun, v některých případech až kolem 400 000 Kč. Nepředpokládám, že bychom se v našem případě dostali na tuto maximální částku, ale je dobré chápat, že kvalitní strategie není jen „text na papíře“, ale profesionální nástroj, který městu dlouhodobě slouží. Zastupitelstvem města, pro mě bohužel, pořízení tohoto dokumentu nebylo schváleno.

Programové prohlášení vedení města je nástroj běžný ve větších městech nebo v parlamentní politice, kde pomáhá sladit názory různých koaličních partnerů. V malém městě, jako je Lázně Bělohrad, kde rozhodujeme věcně a napříč politickým spektrem, postrádá tento formát smysl. Místo podpory spolupráce by u nás velmi pravděpodobně sloužilo jen jako nástroj ke kritice vedení města – ne proto, že by se skutečně nerealizovalo, co v něm bylo uvedeno, ale protože by se každé dílčí rozhodnutí z něj dalo snadno politicky napadnout.

Takový dokument by tedy více rozdělával, než pomáhal – a místo práce pro město by přinesl další zbytečné napětí. Jsem přesvědčená, že pro naše město je mnohem přínosnější otevřený dialog, společné plánování a kvalitní strategie než vytváření politických prohlášení, která v našem měřítku nic nového nepřinesou.

Od září začne fungovat nová ordinace dentální hygieny

Od 2. září 2025 bude v prostorách bývalé zubařské ordinace v domě s pečovatelskou službou otevřena nová ordinace dentální hygieny. Službu zde začne poskytovat paní Michaela Rejmontová z Hořic, zkušená dentální hygienistka. Ordinace bude zatím otevřena čtyři dny v týdnu. Objednat se můžete už nyní na telefonním čísle 608 817 169.

Sousední ordinace, která dříve sloužila jako zubní, bude v budoucnu opět využita ke stomatologické péči.

Do budoucna město počítá s kompletní rekonstrukcí budovy bývalé spořitelny, kam by se obě ordinace měly přesunout. Cílem je vytvořit moderní zdravotnické zázemí, které bude vyhovovat potřebám pacientů i zdravotnického personálu.

Jaká je budoucnost poštovních služeb v Lázních Bělohradě?

V poslední době se často řeší budoucnost poštovních služeb v našem městě. Česká pošta má záměr zachovat dostupnost základních poštovních služeb i do budoucna, avšak s využitím modelu pošta Partner. Tento model umožňuje provoz poštovních služeb ve spolupráci se smluvními partnery, což zajišťuje udržitelnost provozu i v menších městech.

V Lázních Bělohradě bude s největší pravděpodobností službu pošta Partner provozovat Jednota SD Nová Paka v prostorách budovy Coop na náměstí. Tímto krokem se zajistí zachování poštovních služeb na místě dostupném pro občany. Zahájení provozu se předpokládá v 1. čtvrtletí roku 2026.

Současná budova pošty byla městu nabídnuta k odkupu za přibližnou částku 11 milionů korun. Zastupitelstvo však tuto koupi neschválilo, a to mimo jiné kvůli vysokým nákladům na provoz a nízké energetické efektivitě budovy, která má hodnocení energetické třídy F. Město má navíc aktuálně jiné investiční priority, například opravu školní kuchyně nebo rekonstrukci bývalé spořitelny pro potřeby lékařských ordinací.

Budova pošty bude nyní nabídnuta k prodeji formou elektronické aukce.

Věříme, že se podaří najít vhodné a dlouhodobé řešení, které zajistí kvalitní poštovní služby i nadále a zároveň umožní efektivní využití prostor ve městě.

Nové obchodní centrum vyrostě během příštího roku

Na okraji Lázní Bělohradu, v lokalitě mezi areály společnosti Freudenberg a V-Garden, připravuje soukromý investor výstavbu nového obchodního centra. Jedná se o pozemek, který investor odkoupil od soukromého vlastníka. Záměr je plně v souladu s územním plánem města.

Součástí centra budou dva samostatné objekty. V jednom z nich vznikne prodejna potravin řetězce Penny Market o celkové ploše cca 1400 m², doplněná parkovištěm. Půjde o samostatný objekt, určený výhradně pro prodej potravin.

Druhý objekt bude mít celkovou plochu cca 1850 m² a bude rozdělen na 4–6 samostatných maloobchodních jednotek. V tuto chvíli se stále jedná s potenciálními nájemci.

Obchodní centrum bude napojeno na stávající komunikaci jedním společným vjezdem a počítá se s kapacitou přibližně 120 parkovacích míst.

Stavební povolení by měl investor získat během podzimu 2025, a pokud půjde vše podle plánu, bude stavba zahájena začátkem roku 2026 a otevření obchodního centra je v plánu v průběhu téhož roku.

O dalším vývoji projektu bude město průběžně informovat.

Mateřská škola má novou ředitelku

Dne 22. července 2025 proběhlo konkursní řízení na pozici ředitelky mateřské školy v Lázních Bělohradě. Odborná komise vybrala paní Alici Chládkovou, která na základě jmenování rady města, která zasedala 23. 7. 2025, do funkce nastoupila již 1. 8. 2025.

Tato změna přichází po rezignaci dosavadní ředitelky paní Jany Brádlkové, která stála v čele školky v uplynulých letech. Děkujeme jí za odvedenou práci a úsilí, které věnovala stabilizaci a rozvoji této důležité instituce. Její působení výrazně přispělo k tomu, že školka dnes funguje jako dobře organizačně zajištěné a odborně vedené zařízení.

Výběrová komise zasedala v tomto složení:

Alena Kuželová, starostka města, Jana Feixová, bývalá ředitelka MŠ Lázně Bělohrad, Šárka Hulíková, členka určená krajským úřadem, referentka oddělení vzdělávání Odboru školství a sportu, Radomíra Bartošová, členka určená Českou školní inspekcí, školní inspektorka, Lenka Vondráková, členka určená Českou školní inspekcí, odbornice na organizaci a řízení ve školství, ředitelka MŠ Větrov Jičín, Miroslav Kazda, člen určený Českou školní inspekcí, odborník z oblasti státní správy, vedoucí Odboru školství mládeže a tělovýchovy MěÚ Jičín, Monika Bičíšková, pedagogická pracovnice MŠ Lázně Bělohrad.

Paní Alici Chládkové přejeme v nové roli hodně elánu a radosti z každodenní práce. Ať se jí daří navázat na to dobré, co bylo vybudováno, a posouvat školku dál jako přívětivé a podnětné prostředí pro nejmenší obyvatele našeho města.

Alena Kuželová, starostka

Město Lázně Bělohrad
Starosta města
Lázně Bělohrad

náměstí K. V. Raise 635, 507 81 Lázně Bělohrad
+420 497 772 100, podatelna@lazne-belohrad.cz
IDDS: ih9bc8k, IČO: 00271730, www.lazne-belohrad.cz
bankovní spojení KB Jičín, ČU 19-2220541/0100

Město Lázně Bělohrad vyzývá

oprávněné investory, orgány veřejné správy, občany obce nebo osoby, které mají vlastnická nebo jiná věcná práva k pozemku nebo stavbě na území obce (subjekty uvedené v § 109 odst. 1 zákona č. 283/2021 Sb., stavební zákon, ve znění pozdějších předpisů), aby podali své podněty na pořízení změny č. 5 územního plánu Lázně Bělohrad.

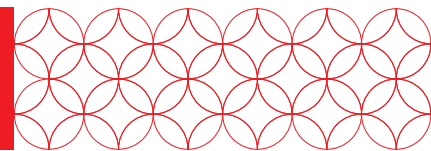
Podněty podávejte **nejpozději do 31. října 2025** na stavební odbor Městského úřadu Lázně Bělohrad.

Formulář návrhu na pořízení změny územního plánu je ke stažení na <http://www.lazne-belohrad.cz/urad/uzemni-plan/> nebo jej obdržíte na stavebním odboru v kanceláři 3.04 a 3.03.

Podněty musí mít obsah podle § 109 odst. 2 zákona č. 283/2021 Sb., stavební zákon, ve znění pozdějších předpisů. Případné dotazy zodpovíme na tel. 497 772 120 nebo 497 772 122.

Alena
Kuželová, DiS.

Digitálně podepsal
Alena Kuželová, DiS.
Datum: 2025.07.02
11:10:35 +02'00'

Školní kuchyně projde rekonstrukcí a získá moderní vybavení

Dne 21. 7. 2025 bylo vyhlášeno výběrové řízení na dodavatele stavby nové školní kuchyně. Vyhodnocení přijatých nabídek se očekává do konce srpna 2025. Stavba by měla začít v květnu 2026, dokončení se plánuje na září 2026. Celkový odhad nákladů je 34 milionů Kč, přičemž město žádá o dvě dotace: první je z Ministerstva pro místní rozvoj ve výši až 7 milionů Kč z programu Podpora obnovy a rozvoje regionů. Druhá dotace z Ministerstva životního prostředí na snížení energetické náročnosti budovy by mohla pokrýt až 20 milionů Kč z celkových nákladů. Rozhodnutí o poskytnutí dotací se očekává během podzimu 2025. Rekonstrukce se uskuteční i v případě, že město dotace nezíská.

Po dobu stavebních prací bude stravování zajištěno v budově Střední školy gastronomie a služeb, samotná příprava obědů bude probíhat v kuchyni lázní.

–cer–

Práce na silnici a chodníku v Dolní Nové Vsi jsou v plném proudu

V polovině července zahájila Údržba silnic Královéhradeckého kraje, a. s., rekonstrukci komunikace v Dolní Nové Vsi, která probíhá za úplné dopravní uzavírky. Celková délka stavby činí 1,3 km a kraj za ni zaplatí cca 16 milionů Kč. Impulzem ke stavbě bylo množství nerovností a konstrukčních poruch a také nevyhovující tloušťka vozovky.

Město se připojilo se svými projekty, které jsou technicky navázány na obnovu silnice. Jedná se o výstavbu nového chodníku a instalaci veřejného osvětlení. Zhotovitelem je firma PORR, a. s., a předpokládaná cena 10 milionů Kč. Město žádá o příspěvek z rozpočtu SFDI pro rok 2026 ve výši cca 4 milionů Kč. Zároveň dojde na základě návrhu VOS k přeložení vodovodního řádu a k přepojení přípojek. Stavbu provádí firma Mizera – stavby, a. s., za cenu cca 2,4 milionu Kč.

Ukončení stavby a uvedení do provozu se očekává 30. listopadu 2025. Po dobu uzavírky jsou určeny objízdné trasy, mění se i obslužnost autobusových linek. Informace o výlukových jízdních řádech a o objíždkách najdete na webových stránkách města v sekci Aktuality.

–cer–, foto: Údržba silnic KHK, a. s.

Změna tváře památníku a parku je na obzoru

Město Lázně Bělohrad plánuje komplexní rekonstrukci budovy památníku a první část revitalizace přilehlého parku. Projekt má za cíl podpořit veřejný prostor a kulturní dědictví města. Majetkový odbor úřadu již připravil kompletní realizační dokumentaci a podal žádost o dotaci z programu INTERREG, přičemž její vyhodnocení probíhá. Rozhodnutí o poskytnutí dotace by mělo být známo na podzim 2025. V případě schválení dotace proběhne výběrové řízení na dodavatele stavby. Samotné práce by pak mohly odstartovat v roce 2027, s předpokládaným dokončením v roce 2029.

–cer–, foto: Vlastimil Karban

Město investuje do kvality bydlení

V létě byla dokončena modernizace několika městských bytů v ulici Lázeňská, č. p. 427, díky níž se výrazně zvýší komfort bydlení pro jejich nájemníky. Rekonstrukce se týkala tří bytových jednotek č. 2, 4 a 6. Byty č. 2 a 6 rekonstruoval Luboš Lonský ze Žlunic. Celkové náklady činily cca 2 135 000 Kč včetně DPH. Opravu bytu č. 4 provedla firma Karla Mareše z Horní Nové Vsi s náklady cca 1 383 000 Kč včetně DPH. Další modernizace se chystají v rámci návrhu rozpočtu města pro rok 2026. Jedná se o tři byty v Kotykově aleji (byty č. 1 a 3 v čísle popisném 140, byt č. 2 v č. p. 144) jednu bytovou jednotku opět v Lázeňské ulici (č. p. 427, byt č. 3). Celkové náklady na plánované rekonstrukce jsou odhadovány na 4 900 000 Kč včetně DPH.

–cer–

Rekonstrukce sloupu Kadavý úspěšně završena

Po téměř roce oprav byla dokončena obnova historického meteorologického sloupu Kadavý. Práce byly zahájeny v červenci 2024 a úspěšně dokončeny na jaře roku 2025. Slavnostní odhalení opraveného sloupu proběhlo 9. června 2025. Celkové náklady na rekonstrukci dosáhly částky 300 tisíc korun včetně DPH.

Na obnově se podílela restaurátorka Markéta Novotná, geolog a majitel lomu Javorka František Žoček, umělecký kovář Jan Bek, výrobce měřicích přístrojů Tomáš Litschman – Amet, truhlářství Balihar a elektrikář Jakub Kryl. Výsledkem společného úsilí všech zúčastněných je obnova sloupu v historicky věrné podobě při zachování jeho funkčního poslání.

TIC

Nová pravidla pro poskytování dotací: Město chce větší transparentnost i cílenou podporu

Město Lázně Bělohrad přijalo v první polovině letošního roku nová pravidla pro poskytování dotací z městského rozpočtu. Tento krok reaguje na dlouhodobý trend – každoročně roste nejen počet žádostí o finanční podporu, ale i výše požadovaných částek. Záměrem vedení města je zavedením nového systému zajistit přehlednější, spravedlivější a efektivnější rozdělování veřejných prostředků.

Město poskytuje dotace zájmovým, sportovním, sociálním a dalším organizacím dlouhodobě, v posledních letech ale stále častěji čelí otázkám, jaká kritéria využít při rozhodování o jejich přidělení. Možnosti městského rozpočtu nejsou neomezené a celý proces by měl být jasný nejen pro žadatele, ale i pro veřejnost.

Jednou z nejvýraznějších změn je zavedení dotačních titulů, které vymezí konkrétní oblasti, jež chce město aktivně podporovat – například sport, kulturu, volnočasové aktivity pro děti a mládež, sociální služby nebo komunitní projekty. Pro každý titul bude zároveň nově stanoven roční rozpočet, což by mělo zabránit nutnosti navyšovat finanční rámce v průběhu roku, jak tomu bylo doposud.

Další novinkou je zavedení pevných termínů pro podávání žádostí, které budou předem vyhlášeny. Žádosti mimo tyto termíny nebude možné podat, což by mělo přispět k lepší organizaci a plánování jak na straně žadatelů, tak města.

V posledních letech podaly žádost o dotaci desítky subjektů – nejčastěji se jednalo o sportovní spolky, kulturní organizace a sociální služby působící v regionu. V roce 2023 dotaci získalo 34 subjektů a rozděleno bylo 1 779 000 Kč. V roce 2024 pak město podpořilo 40 žadatelů a celková částka dosáhla 2 463 614 Kč. V roce 2024 bylo navíc poskytnuto také 15 darů v celkové výši 346 200 Kč. V dříve uvedených souhrnných částkách není započtena dotace poskytnutá TJ Lázně Bělohrad na dostavbu sportovního areálu, která v roce 2023 činila 136 000 Kč, a v roce 2024 dokonce 4 819 025 Kč. Z těchto čísel je patrné, že zájem o podporu každoročně roste.

Ačkoli by se mohlo zdát, že růst dotací je dán především inflací, skutečnost je jiná – jejich objem rostl rychleji než ostatní běžné výdaje města. Zatímco v roce 2023 tvořily výdaje na poskytování dotací 2,25 % z celkových běžných výdajů, v roce 2024 už tento podíl vzrostl na téměř 2,8 %. Pokud chce město i nadále zajistit financování ostatních důležitých oblastí, bude nutné tento vývoj postupně korigovat.

Snahou města je i nadále podporovat co nejširší spektrum činností a zároveň dokázat vyhodnotit, které projekty mají pro komunitu největší přínos.

Dotační tituly podle nových pravidel byly vyhlášeny již v průběhu jara a většině žadatelů byly finanční prostředky v souladu s pravidly vyplaceny. Nový systém se tak v praxi již začal uplatňovat a město počítá s jeho dalším využíváním a rozvojem i v příštích letech.

Dotace pro rok 2025 byly schváleny na jednání zastupitelstva města dne 11. 6. 2025.

Podpořeno bylo celkem 34 žadatelů ve čtyřech dotačních programech a celkem bylo rozděleno 2 952 280 Kč. I k této částce je nutné opět připočíst 2 570 896 Kč, poskytnutých TJ Lázně Bělohrad na dostavbu sportovního areálu.

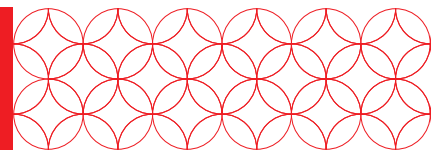
Podrobné informace o dotacích a pravidlech jejich poskytování, včetně přehledu dotací poskytnutých v předchozích letech, jsou k dispozici na webových stránkách města: www.lazne-belohrad.cz/urad/dotace-a-prispevky.

V případě dotazů se mohou žadatelé obracet na Veroniku Festovou, telefon 497 772 100, festova@lazne-belohrad.cz.

Martin Zívr, tajemník MÚ

Přehled dotací poskytnutých městem Lázně Bělohrad v roce 2025

Dotace poskytnuté v roce 2025 před schválením pravidel	2 605 896 Kč
1/2025/ID/RM TJ Sokol Lány z.s.	
Podpora činnosti spolku	30 000 Kč
2/2025/ID/RM TAJV, z.s.	
5. Ročník TAJV Open v LB	5 000 Kč
1/2025/ID/ZM TJ Lázně Bělohrad z.s.	
Dostavba sportovního areálu u Bažantnice	2 570 896 Kč
Podpora jednorázových projektů	155 200 Kč
01/1NI2025 Římskokatolická farnost Lázně Bělohrad	
Noc kostelů 2025 v kostele Všech svatých v L. Bělohradě	18 000 Kč
02/1NI2025 SH ČMS – Sbor dobrovolných hasičů LB	
Oslavy 145. výročí založení SDH LB a Zatoulaný ples	30 000 Kč
03/1NI2025 TJ Lázně Bělohrad z.s.	
Výročí 100 let bělohradského tenisu	30 000 Kč
04/1NI2025 SH ČMS – Sbor dobrovolných hasičů D. N. Ves	
Rozloučení s létem na Dolní Nové Vsi	19 200 Kč
05/1NI2025 Český svaz včelařů, z.s., ZO Lázně Bělohrad	
Dezinfekce včelstev, oprava vyvíječe páry pro tavidlo vosku	30 000 Kč
06/1NI2025 Fyzická osoba	
Vydání knihy „Zlatej Bělohrad“	10 000 Kč
07/1NI2025 Domácí hospic Duha, o.p.s.	
Centrum domácí hospicové péče	10 000 Kč
08/1NI2025 Fyzická osoba	
Podpora sportovní činnosti	8 000 Kč
Podpora celoroční činnosti	2 180 080 Kč
01/2NI2025 Junák – český skaut, středisko Lázně Bělohrad, z.s.	
Obnova prkenné ohrady mezi areálem města a skauty	40 000 Kč
02/2NI2025 Klub seniorů Bělohrad, z.s.	
Činnost klubu seniorů v roce 2025	20 000 Kč
03/2NI2025 Klub českých turistů, odbor Lázně Bělohrad	
Celoroční činnost	15 000 Kč
04/2NI2025 SH ČMS – Sbor dobrovolných hasičů Lázně Bělohrad	
Celoroční činnost Sboru dobrovolných hasičů Lázně Bělohrad	204 000 Kč
05/2NI2025 Základní organizace Českého zahrádkářského svazu LB	
Zajištění činnosti na celý rok	20 000 Kč
06/2NI2025 Myslivecký spolek Lázně Bělohrad	
Celoroční podpora činnosti spolku	30 000 Kč
07/2NI2025 SH ČMS – Sbor dobrovolných hasičů Hřidelec	
Financování KD Hřidelec	22 080 Kč
08/2NI2025 Nadační fond Křečci	
Školní a volnočasové aktivity žáků	35 000 Kč
09/2NI2025 Spolek rodičů a přátel Bělohradské mateřské školy	
Celoroční činnost Spolku rodičů a přátel Bělohradské MŠ	20 000 Kč
10/2NI2025 TJ Lázně Bělohrad z.s.	
Zajištění sportovní činnosti TJ LB z.s. v roce 2025	680 000 Kč
11/2NI2025 Tělocvičná jednota Sokol Lázně Bělohrad	
Podpora celoroční činnosti sokola pro rok 2025	350 000 Kč
12/2NI2025 Brtevští, z.s.	
Podpora činnosti spolku Brtevští v roce 2025	100 000 Kč
13/2NI2025 SH ČMS – Sbor dobrovolných hasičů D. N. Ves	
Podpora činnosti sboru v roce 2025	102 000 Kč
14/2NI2025 KOMEDIUS z.s.	
Rodinné komunitní centrum	120 000 Kč
15/2NI2025 Fyzická osoba	
Podpora k vrcholovému výkonu	2 000 Kč
16/2NI2025 SPCCH – zákl. organizace Lázně Bělohrad	
Činnost z.o. SPCCH	20 000 Kč
17/2NI2025 SK Lázně Bělohrad, z.s.	
Sportujeme, hýbeme se	200 000 Kč
Podpora rozvojových projektů	509 000 Kč
01/RP2025 Římskokatolická farnost LB – Kostel na Byšičkách	
Restaurátorské práce kostela na Byšičkách	115 000 Kč
02/RP2025 Římskokatolická farnost LB – Kostel v Hřidelci	
Oprava kostela sv. Jiří ve Hřidelci II. Etapa	180 000 Kč
03/RP2025 Dogs wood trails z. s.	
Stavební projekt trailů Dogs wood trails	64 000 Kč
04/RP2025 MUDr. Michal Paďour	
Rekonstrukce kardiologické a angiologické ambulance v LB	120 000 Kč
05/RP2025 MUDr. Hrádek s.r.o.	
Evipa touch informač. systém čekárna/ordinace	30 000 Kč
Podpora sportovních akcí nadregionálního významu	73 000 Kč
01/3NI2025 Fyzická osoba	
FILIPA Podkrkonošský maraton 2025	50 000 Kč
02/3NI2025 Fyzická osoba	
Memoriál Wenceslava Dvojchyby	3 000 Kč
03/3NI2025 Fyzická osoba	
Sportovní víkend Lázně Bělohrad	20 000 Kč
Poskytnuté dotace celkem	5 523 176 Kč

Proč je černá popelnice až poslední možnost

Vážení čtenáři,

před časem byl v Listech zveřejněn článek o hospodaření města s odpady. Následovat měly další dva texty, avšak z kapacitních důvodů se na ně nedostalo. Obnovujeme nyní „odpadový seriál“, v jehož prvním díle ve zkratce zopakujeme již publikované informace, doplněné o aktuality týkající se třídění textilu a elektroodpadu.

Záležít na každém z nás

Odpadové hospodářství města je soubor pravidel a opatření, díky kterému se odpad co nejšetrněji třídí, recykluje a likviduje. Hlavním cílem je snížit množství směsného odpadu, který končí v černých popelnicích – šetřit rozpočet, chránit životní prostředí a dodržovat legislativu.

Pro představu: v roce 2024 stál odpadový systém města 5,8 mil. Kč. Z čeho se financuje? Jsou to tři zdroje:

- místní poplatek: 3,2 mil. Kč
- firmy a podnikatelé: 1,2 mil. Kč
- město: 1,4 mil. Kč

Náklady přitom neustále rostou, proto bylo nutné zvýšit poplatek na 800 korun. Třídít odpad je zásadní. Čím méně budeme třídít, tím více směsného odpadu vyprodukujeme a tím horší bude ekonomická i ekologická situace nás všech. Recyklace snižuje množství „drahého“ odpadu, končícího na skládkách a ve spalovnách, a zároveň představuje úsporu surovin.

Co patří do černé popelnice? Jen to, co už nelze vytřídit – znečištěné obaly, hygienické potřeby a jednorázové pleny, drobný smíšený odpad, zrcadla či porcelán. Zbytek by měl skončit v barevných kontejnerech nebo ve sběrném dvoře. Ve městě a přilehlých obcích je k dispozici sto čtyřicet kontejnerů na papír, plast, sklo, textil, kov, oleje i drobnou elektroniku.

Stále platí, že nejlepší odpad je ten, který vůbec nevznikne. Nakupujeme s rozvahou, opravujeme, darujeme a kompostujeme. Tříděním šetříme nejen přírodu, ale i peníze.

Co nepatří do černé popelnice?

Co se mění u třídění textilu

V souvislosti s novou legislativou, která od 1. ledna 2025 ukládá povinnost třídít textil jako odpad, čelí zpracovatelské a charitativní organizace velkému přetlaku textilního materiálu, který nejsou schopny využít. Proto se nově rozhodly požadovat za provoz kontejnerů nemalý roční poplatek. Město z ekonomických důvodů přehodnotilo vzájemnou spolupráci následujícím způsobem:

Ve městě dosud fungovaly a budou i nadále dva typy kontejnerů:

- Běžové kontejnery Diakonie Broumov – pro darování nositelného oblečení.
- Bílé kontejnery Dimatex – pro textil jako odpad, dále využívaný k výrobě městského mobiliáře či hadrů na čištění.

Kvůli zvýšeným poplatkům za provoz dochází k těmto změnám:

- Bílé kontejnery zůstávají na původních místech (u COOPu, ul. Za Mostem, ul. Zámecká), město za ně neplatí poplatek. Jako protislužbu pořídilo město ze svého rozpočtu čtyři nové trojkoše z recyklovaného materiálu a nainstalovalo je u dětských hřišť.
- Běžové kontejnery byly odstraněny z ul. Barákovy a z Kotykovy aleje. Jeden zpoplatněný velký kontejner zůstává na sběrném dvoře.

Prosíme všechny, aby kvalitní, nositelné oblečení i nadále odevzdávali do sběrného dvora v Prostřední Nové Vsi – pomůžeme potřebným i přírodě.

Nové kontejnery na drobné elektro

Ve městě přibýly dva nové červené kontejnery firmy Asekol, které doplnily ten stávající v ulici Barákova u vstupu do zámeckého parku. Tyto kontejnery slouží ke sběru drobného elektrozařízení. Jeden naleznete u hasičské zbrojnice v Dolní Nové Vsi, druhý za autobusovou zastávkou naproti č. p. 132 na Horní Nové Vsi.

Do těchto kontejnerů patří například vysloužilé mobilní telefony, fény, varné konvice, ovladače, baterie nebo drobné počítačové příslušenství. Prosíme, neodkládejte odpad vedle kontejneru – zařízení vhazujte kompletní přímo dovnitř. I tříděním elektrozařízení pomáháme chránit životní prostředí a umožňujeme recyklaci cenných surovin.

Děkujeme všem, kdo třídí – město si jejich přístupu váží. Každý z nás může přispět – stačí začít.

Jitka Břeská, městský úřad

Červenec

■ 1. července 1965

Lázně Bělohrad – obec městského charakteru. Z usnesení plenárního zasedání krajského národního výboru v Hradci Králové byly Lázně Bělohrad od tohoto data uznány jako obec městského charakteru, v níž působí městský národní výbor. Díky tomuto rozhodnutí se po přijetí zákona o obcích č. 367/1990 stala obec Lázně Bělohrad městem.

■ 14. července 1935

Otevření Jubilejní výstavy vědy, umění a písemnictví v Lázních Bělohradě u příležitosti 50. výročí založení lázní. V jedenácti sálech budovy školy bylo umístěno osm oborů – hudba, historie, písemnictví věnované K. V. Raisovi a jeho rodině, písemnictví věnované ostatním literátům spojeným s Bělohradem, lázně a lékařství, expozice Klubu československých turistů, přírodověda, v 8.-11. sále vystavovali svá díla malíři spojení životem a dílem s Bělohradem.

■ 14. července 1935

Páté chodecké závody po Raisově turistické stezce z Lázní Bělohradu na Zvičinu a zpět, pod protektorátem velitele 4. pěší divize brigádního generála Karla Kutlvašra.

■ 16. července 1935

Zemřel ve věku 73 let Alois Hoch, bývalý dlouholetý ředitel měšťanské školy v Lázních Bělohradě. Narodil se 9. května 1862 v mlynářské rodině v Řehči u Jičína. Aktivně se podílel na společenském a kulturním životě v Bělohradě. Stál u zrodu Fričova muzea a stal se jeho prvním kustodem.

■ 26. července 1925

Slavnostní otevření přístavby postranních křídel Fričova muzea a odhalení pamětních desek se jmény obětí 1. světové války.

Srpen

■ 1. srpna 1975

V dopoledních hodinách byla otevřena a předána občanům Bělohradska i projíždějícím automotoristům nová, moderní benzinová čerpací stanice a tímto dnem také nahradila malou, zastaralou benzinovou stanici ve středu města.

Na výstavbě objektu bylo odpracováno 6200 brigádnických hodin.

■ 3. srpna 1935

Pohřeb houslaře samouka Františka Koláře z Brtve, který tragicky zahynul 31. července ve stáří 67 let. Při skládání obilí z vozu na patro se smekl a spadl na mlat. Narodil se v roce 1869 v č. p. 60 v Brtvi. Již ve svých 25 letech získal na výstavě v Hradci Králové za své vystavené nástroje zlatou medaili. O rok později na pražské národopisné výstavě obdržel pochvalný diplom a v anglickém časopise Strings The Fiddler's Magazine byl velice příznivě hodnocen. Další výstavní ocenění mu byla udělena r. 1906 v Hořicích a 1910 v Nové Pace. O dvacet pět let později zde získal houslař další medaili na výstavě probíhající právě v době jeho úmrtí. František Kolář se stal předobrazem hlavní postavy v Raisově povídce Nermuť.

■ 23. srpna 1955

V Bělohradě byla aukce na plemenné kozly a kozičky.

Josef Klazar, foto: archiv MKS a archiv M. Hrnčíře

Po létě plném pohody se vrací oblíbená talk show

Léto je pomalu u konce a ve Spa resortu Tree of Life s úsměvem vzpomínáme na vše, co nám prázdninové měsíce přinesly. Hosté si užívali ranní jógu pod širým nebem, večerní grilování na terase i tematické večere, které spojily gastronomii s atmosférou dovolené. Nechyběly ani pikniky u rybníka Pardoubek, výlety do Bažantnice, osvěžení v kavárně nebo chvíle klidu v saunovém světě.

„Děkujeme všem, kteří k nám během prázdnin zavítali. Ať už na celý pobyt, nebo třeba jen na odpoledne plné odpočinku. Rádi se s vámi uvidíme i v následujících měsících, na které jsme připravili stejně pestrý program,“ zve hosty do Tree of Life výkonný ředitel společnosti Lázně Bělohrad, a. s., Luboš Bičíště.

Hola, hola, Halina volá!

Jednou z nejvýraznějších podzimních událostí bude návrat Haliny Pawlowské s její autorskou talk show 6. října 2025. Poslední plánované vystoupení z prosince 2024 muselo být zrušeno kvůli nečekaným zdravotním problémům autorky. Nyní už se ale cítí mnohem lépe a těší se na návštěvu Lázní Bělohradu. U této příležitosti jsme ji krátce vyzpovídali.

Je nám ctí vás opět přivítat, těšíte se do Tree of Life?

Lázně Bělohrad i Tree of Life mám nesmírně ráda. Miluji okolní krajinu, klid, který tam cítím, a vážím si perfektních

služeb, milého personálu i skvělé kuchyně. A těším se do bazénu – není velký, ale ideálně teplý a ve vířivých proudcích bych vydržela hodiny!

Závěr roku pro vás byl náročný, jak se teď cítíte?

Děkuji za optání. Cítím se už mnohem lépe. Už mám v sobě opět energii a těším se, jak budu se svou talk show v Lázních v Bělohradě na podzim pokračovat.

Na sociálních sítích jste svými nejnovějšími fotkami vzbudila vlnu reakcí. Fanoušci vyzdvihují váš vzhled. Co jim vzkážete?

Trochu jsem zhubla, ale fotky jsou příliš lichotivé. Stále je mě pořádny kus. Ale snažím se jíst zdravě a chutná mi!

Představíte nám svou poslední knihu?

Můj nový titul vyjde na podzim a jmenuje se Velký příběh. Je to vyprávění z nejužšího kruhu rodiny – o mých dětech, partnerovi, ale i o nemoci, kterou jsem prodělala. Je to forma deníku – citlivá, otevřená, ale samozřejmě s humorem, jak to mám ráda.

Na jaká témata se mohou hosté vaší talk show těšit?

Nápady беру ze života. Budeme si povídat o paměti, dobrodružství, výchově, penězích... a určitě zazní i letní historky.

Chybět samozřejmě nebude Haliny pověstný humor s nutnou dávkou nadsázky doplněný o chytré rýmovačky, kterými dokáže rozesmát i dojmout. Talk show tradičně doprovází dva hosté, tentokrát se můžete těšit na herečku Nelu Boudovou a senátora Davida Smoljaka. Oblíbený pořad S Halinou na větví bude v pondělí 6. října od 18:00 v sále Romantica Spa resortu Tree of Life. Vstupenky zakoupíte osobně na recepci hotelu Grand a Spa resortu Tree of Life nebo online.

VSTUPENKY
ONLINE

■ Ājurvéda, sauny a světová kuchyně

Už 26. září můžete navštívit Ājurvédskou přednášku, která vás seznámí s více než 5000 let starou indickou metodou. Ājurvéda díky svému celostnímu přístupu hledá a léčí nerovnováhu těla i duše a zlepšuje tak kvalitu života. Součástí bude také ochutnávka speciálního čaje a praktická ukázka použití škrabky na jazyk pro zdraví i jako rituál každodenní péče.

Připomínáme, že i mimo ubytování můžete využívat naše wellness zázemí. Bazén a Organic & Garden Spa jsou přístupné veřejnosti od neděle do čtvrtka. Čeká vás klasická finská sauna, parní kabina, sanárium, Kneippův chodník, prostorná venkovní vířivka i hotelový bazén s výhledem na rybník Pardoubek. Více informací najdete na: www.treeoflife.cz/wellness.

Pokračovat budeme také v oblíbených tematických večerech inspirovaných španělskou, italskou, francouzskou, středomořskou nebo americkou kuchyní. Pro velký zájem je nutné si rezervovat místo předem. Nabídku tematických večerů včetně termínů najdete na webu www.treeoflife.cz/gastronomie. A ujít byste si neměli nechat ani speciální svatomartinské menu, které připravujeme na listopad.

Ať už se podzim rozhodnete prožít s humorem, skvělým jídlem, nebo jen klidem, v Tree of Life jste vždy vítáni. Těšíme se na vás.

Veronika Jirmanová, foto: Lázně Bělohrad, a. s.

René Tydlitát

**Rekonstrukce meteorologického sloupu
Kadavý je velmi zdařilá, říká odborník**

V parčíku u bělohradského autobusového nádraží bylo 9. června neobvykle rušno. Zúčastnění se sešli, aby byli svědky slavnostního odhalení zrekonstruovaného meteorologického sloupu „Kadavý“. Slavnostního aktu se za hudebního doprovodu Zámeckého kvarteta Josefa Žemličky ujala starostka města Lázně Bělohrad Alena Kuželová a pracovník ČHMÚ René Tydlitát, spoluautor nyní již beznadějně rozebrané publikace „Povětrnostní sloupy“, který také krátce pohovořil o tomto fenoménu přelomu devatenáctého a dvacátého století. Využili jsme jeho návštěvy k rozhovoru pro čtenáře Bělohradských listů.

Ve své profesi letištního meteorologa jste jistě využíval ty nejmodernější technologie, jak se tato skutečnost snoubí s vaším nadšením pro historické povětrnostní sloupy?

To mé zaujetí pro historické objekty spočívá patrně v tom, že se nacházejí na veřejných místech a jsou tak zcela dostupné všem. Už v mládí jsem rád při opakovaných návštěvách Františkových Lázní vodil rodiče k meteorologickému sloupu, abych mohl pozorovat změny polohy ručičky na barometru. Chod letišť se opravdu neobejde bez velmi přesných a drahých přístrojů, ale jsou před cestujícími skryty v nedostupných stanicích. Na letištích respektují přesná pravidla pro umístění a použití meteorologických zařízení, ale v případě povětrnostních sloupů obdivuji rozmanitost jejich provedení a atypičnost přístrojů.

Jak velké množství těchto drobných staveb na přelomu 19. a 20. století na území českého království vzniklo a kolik se jich dochovalo do současnosti?

Podle mého zkoumání, které jsem zahájil v roce 2015, se jedná téměř o 150 pozoruhodných drobných staveb, které od konce 19. století okrášlily lázeňské kolonády, městské parky či náměstí. Ke každému z těchto objektů uchovávám určitý záznam nebo obrazovou dokumentaci. Jejich skutečný počet však odhaduji na dvojnásobný až trojnásobný. Z uvedeného množství si můžete prohlédnout třetinu, a to osobně nebo na Wikipedii pod názvem: Seznam meteorologických sloupů v Česku. Některé povětrnostní sloupy po druhé světové válce překázely dopravě, byly označeny jako německé stavby (ty, co byly postaveny německými spolky) nebo byl jejich stav v mnoha případech velmi žalostný. Z těchto důvodů se často a bez náhrady odstraňovaly ze svých stanovišť.

Co vedlo naše předky k vybudování meteorologických sloupů? Kdo to inicioval – spolky, jednotlivci, nebo obce?

Impulzem byla módní vlna pořizování těchto domků na počasí v Rakousku, Německu a Švýcarsku. Zejména v sudetoněmeckých oblastech Čech a v lázeňských střediscích se velmi ujala. Zřizovateli byly okrašlovací spolky (zprvu německé) a později odbory Klubu českých turistů či vlivné osobnosti a pokrokoví radní, kteří měli zájem na zvelebení svých měst. Doba byla nakloněná k vystavování výsledků vědeckotechnické revoluce a přesné mechanické přístroje na měření i předpovídání počasí se hodily

na nová veřejná prostranství okrášlená o povětrnostní sloup, například po rušení městských hradeb apod. V iniciativě, jak jsem již uvedl, vedla místa a města s přírodními léčivými zdroji, kde se nabízel důvod sledovat lokální klima. Hlavním impulzem pro zřizování meteorologických sloupů byla vedle jejich estetiky snaha seznámit obyvatelstvo se stavem povětrnosti a nabídnout rolníkům, turistům či hostům daných míst možnost sestavit si lokální předpověď počasí.

Který z dochovaných sloupů je vaším nejoblíbenějším, a který považujete v době jeho vzniku za největší unikát a proč?

Přiznám se, že obdivuji všechny. A vždy nejvíc ty, které zrovna objevuji či intenzivně studuji. Pochopitelně že se rád vracím k meteorologickým sloupům, s kterými je spojen nějaký příběh. Uvedl bych příklad ze Svobody nad Úpou, kde se o meteorologický sloup postavený na křižovatce již 50 let stará jistý pan Čermák. Nezištně opravuje jeho stěny, odhazuje od něho údržbou silnic nahnatý sníh a z nedalekého rodinného domku stráží jeho neponičenost. Přestože „jeho“ domek na počasí neoplývá velkolepostí, nevědomky uchovává jiný poklad v podobě souvisejícího příběhu, který však téměř nikdo nezná. Pokládám za nezbytné o tom informovat. Asi největší, již dávno zaniklý, šestiboký sloup s názvem „Větrníček“ stál v ose okružního parku Koliště v Brně. Vynikal nejen svou velikostí (na výšku s korouhví měl asi 5,5 m), ale také množstvím přístrojů, geografických informací a pozoruhodným architektonickým tvaroslovím odkazujícím na blízkovýchodní kulturu s prvky neobaroka. Z dochovaných staveb si cením masivní a bohatě zdobené provedení meteorologického sloupu v Jaroměři na náměstí, ovšem nejnavštěvovanější a také nejznámější je bezesporu františkolázeňský povětrnostní kiosek umístěný na začátku Isabeliny promenády.

Bělohradský meteorologický sloup popisujete i ve své knize, jak hodnotíte jeho současnou rekonstrukci?

Jako velmi zdařilou ve všech směrech. Jeho restaurované pískovcové tělo opět prozářilo náměstí K. V. Raise. Povedené repliky dobových přístrojů svou velikostí splňují požadavky na dobrou čitelnost. Jejich podsvícení přineslo v nočních hodinách nový orientační prvek celému veřejnému prostoru. S potěšením jsem při slavnostním odhalení sloupu hovořil s uměleckým kovářem Janem Bekem, hrdým zhotovitelem nové větrné korouhve, která je nyní skutečným dominantním prvkem celého objektu, jako tomu bylo v dobách minulých. A že někomu chybí plechový kohout? V Táboře, když přemísťovali meteorologický sloup na místo obecních záchodků, taky někomu chyběly.

Na závěr si ještě dovolím osobní otázku, jak se vám u nás v Bělohradě líbilo?

Jak jsem řekl během svého vystoupení, rád jezdím do míst, kde je milé a kulturní klima, a když se tam ještě měří hodnoty klimatu, respektive počasí, tak se takové místo stává mým zamilovaným. Víím, že celý váš region oplývá asi největší koncentrací meteorologických sloupů v republice, a teď jsem ještě bohatší o poznání, že i v tak malém lázeňském středisku kultura a setkávání obyvatel hrají významnou roli. Rád se vrátím nejenom za meteorologickými stanicemi, ale hlavně za lidmi a kouzelnou atmosférou vašeho města.

Děkuji za rozhovor a těším se na vaši příští návštěvu!

Za MKS Lázně Bělohrad Josef Klazar, foto: Roman Kunčík

Country festival „Pod Hůrou“ nezastavil ani déšť

Letošní 27. ročník Country festivalu Pod Hůrou se nesl nejenom ve znamení ubřečené oblohy, ale především poctivé muziky a skvělé atmosféry. Navzdory nepříznivé předpovědi dorazili nadšení diváci vybaveni pláštěnkami, klobouky i dobrou náladou – a kapely hrály, jako by slunce svítilo. Dojelo i pár nadšenců se svými garážovanými mazlíčky, i několik jedno-stopých odvážlivců. Po celou akci kromě vody teklo v plném proudu samozřejmě i pivo, o které se, spolu s něčím dobrým k zakousnutí, postaral sbor dobrovolných hasičů Lázně Bělohrad.

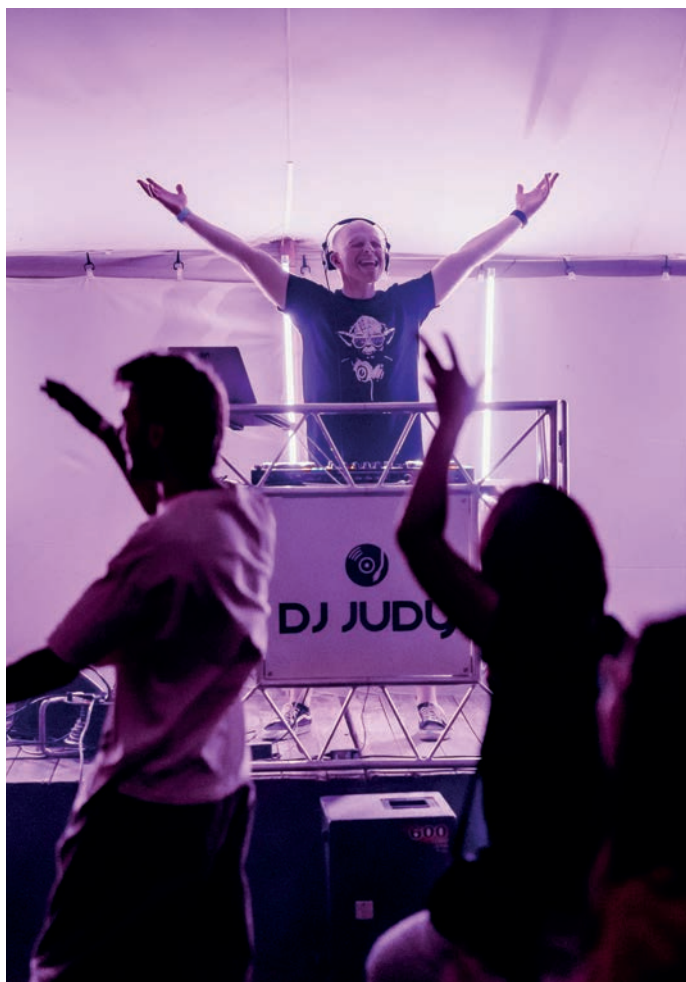
Na pódiu se během dne vystřídala silná sestava hudebníků a kapel: Taxmeni, Tomáš Linka a Přímá linka, Roman Piroch a Vltavín, Bandit, Lautrec, Maňana Bluegrass Band, Na Hraně i Spolektiv. Tóny banja, foukacích harmonik a kytar se nesly parkem a country i bluegrass zněly naplno. O nazvučení festivalu se postaral Jiří Horáček se svým týmem HF AUDIO a celým festivalem nás doprovázel skvělý Mirek Ošanec. Obrovské poděkování patří všem, kdo přišli, vydrželi až do konce a svým nadšením vytvořili tu pravou přátelskou atmosféru, která k tomuto festivalu neodmyslitelně patří.

Andrea Kulhánková, MKS; foto: Roman Kunčík

Lázeňský sound zatřásl Bělohradem

Druhý ročník hudebního festivalu Lázeňský Sound je za námi – a díky vám měl znovu ten správný letní vibe! V sobotu 5. července se Zámecký park v Lázních Bělohradě proměnil v pulsující centrum hudby, radosti a letní pohody. Dorazili jste v hojném počtu, ať už kvůli hudbě, přátelům, nebo prostě nasát atmosféru – a právě díky tomu měla akce nezaměnitelnou energii.

Na pódiu se vystřídali Dory, Bert & Friends, P/\ST, Ventolin a celou akci stylově provázel nabitý playlist v podání DJ Judyho. Každý z nich přidal do programu svůj originální zvuk a společně vytvořili pořádný hudební zážitek.

Již nyní plánujeme příští ročník, který proběhne od 3. do 4. 7. 2026, a chystáme se jej rozšířit v rámci dramaturgie i o divadla a další doprovodný program.

Andrea Kulhánková, MKS; foto: Roman Kunčík

Strašidelná Bažantnice opět okouzila i postrašila

V sobotu 28. června se lázeňský park Bažantnice proměnil v pohádkovou a zároveň lehce strašidelnou říši plnou fantazie, smíchu i napětí. Letošní ročník oblíbené akce Strašidelná Bažantnice opět přilákal tisíce návštěvníků, kteří se s odvahou vydali na kouzelnou stezku pohádkových bytostí a strašidel. Každé zákoutí lesního prostředí nabízelo jiný zážitek – od pohádkové něhy po pořádné leknutí – a celá trasa doslova ožila díky nasazení desítek dobrovolníků. Nad stezkou pak dohlížela kontrolní komise, která každému odvážlivci potvrdila kontrolní list, obdarovala děti drobným dárečkem a dospělé potěšila vtipem a dobrou náladou.

Po zbytek dne pokračovala zábava na vrchu kolem kostelíka sv. Petra a Pavla na Byšičkách, kde k poslechu a tanci zahrál DJ Fatty Finger. Na závěr bychom chtěli z celého srdce poděkovat všem, kteří se na přípravě podíleli. Velký dík patří dobrovolníkům, kteří se postarali o výzdobu a provoz jednotlivých stanovišť, strašidlům a pohádkovým postavám, jež po celé odpoledne rozdávaly dětem úsměvy i husí kůži. Děkujeme také dětem ze ZUŠ Hořice pod vedením paní Růženky Bičíškové za jejich energii a kreativitu a v neposlední řadě také sboru dobrovolných hasičů z Dolní Nové Vsi a Lázní Bělohra-du za výborné občerstvení. Děkujeme, že jste byli s námi – a už teď se těšíme na příští rok!

Andrea Kulhánková, MKS; foto: Roman Kunčík

KULTURA A VOLNÝ ČAS - OHLÉDNUTÍ

Svátek hudby rozezvučel celé město

Letošní Svátek hudby v Lázních Bělohradě přinesl opravdu intenzivní hudební zážitek. Během jednoho dne se na šesti různých místech po celém městě vystříдалo třináct kapel, souborů a interpretů, kteří nabídli posluchačům pestrý průřez žánry – od komorních flétnových vystoupení přes dětské pěvecké sbory až po plnohodnotné koncerty pod širým nebem. Každá lokalita měla svou vlastní atmosféru, a společně vytvořily živý hudební proud, který se po celý den linul naším městem. Slunečné počasí vše krásně doplnilo a přispělo k příjemné pohodě, která byla znát u účinkujících i publika.

Součástí letošního Svátku hudby byl také jeden hluboce lidský a bohulibý moment, který dal celé akci další přesah. Koncert souboru Sonjašnyk společně s Pavlem Helanem byl věnován pomoci Ukrajině a záchraně lidských životů. Šlo o velmi emotivní zážitek, který mnohé diváky dojal až k slzám – nejen kvůli vážnému tématu, ale také díky upřímnosti, radosti a osobitému humoru Pavla Helana. Tento koncert byl důkazem toho, že hudba má sílu nejen bavit, ale i pomáhat tam, kde je to potřeba.

Tímto bychom chtěli poděkovat všem účinkujícím, interpretům, muzikantům, zpěvákům, kapelám, zvukařům a divákům... Bez vás by to opravdu, ale opravdu nešlo! ZUŠ Nová Paka, ZUŠ Železný Brod, nadšené amatérky s flétnou, Pěvecký sbor Lipnice, Dechová hudba VČE HK, Bůček Band, Marek Holý a jeho žáci, Hořeňák Nová Paka, Yeškovy voči, Rostislav Tvrdík, Sonjašnyk a Pavel Helan)

Andrea Kulhánková, MKS, foto: Roman Kunčák

Bertoldův barokní Bělohrad odstartoval koncertem v kostele

V sobotu 19. července byl plně zaplněný bělohradský kostel Všech svatých svědkem uvedení barokního oratoria Stabat Mater od Giovanniho Battisty Pergolesiho v premiérovém podání sopranistky Jany Stehr společně s mezzosopranistkou Karlou Bytnarovou a pardubického smyčcového kvarteta DalcorARTet, ve složení 1. housle hostující Sára Zemenová, 2. housle Markéta Lejsková, viola Helena Mědílková, violoncello Helena Spudilová s klavírním doprovodem Alfreda Stehra pod vedením dirigenta Jaroslava Moravce.

Tímto barokním dílem byl zahájen festival BERTOLDŮV BAROKNÍ BĚLOHRAD, kterému bude v příštím čísle věnována exkluzivní reportáž.

Josef Klazar, MKS, foto: Roman Kunčák

Byšická pouť: Tradice, která přežila čas

Svátek svatých apoštolů Petra a Pavla – 29. června

„Těšivali jsme se na ni dlouho napřed a vzpomínali jsme té slávy a nezvyklého ruchu ještě dlouho po ní.“ (K. Moor, V dlani osudu)

„Hned první den, o sv. Petře a Pavlu, byla na Byšičkách pouť, na niž jsem nebyl od dětských let [...] Jak se ten boží svět na mne smál – věru, snad již nikdy v životě nebylo mi tak blaze a volně.“ (K. V. Rais, Ze vzpomínek II.)

Dnes se již těžko dopátráme počátku tradice slavných byšických poutí, která navzdory všem režimům dokázala přetrvat do současnosti. Je pochopitelné, že časem se jejich podoba měnila, vždyť i výše citovaný Karel Moor si kolem roku 1930 posteskl, že současná pouť již nedosahuje dřívější slávy. V dnešní době již sice na návrší s kostelíkem nenajdeme pouťové atrakce, ale přesto duch této slavnosti zůstává zachován. Nechybí to základní, co k pouti patří – poutní mše svatá ke cti patronům kostelíka, která je poslední roky sloužena pod otevřeným nebem, neboť interiér kostela stále ještě prochází rekonstrukcí. Bohaté občerstvení tradičně zajišťují dobrovolní hasiči z Dolní Nové Vsi a dobrou náladu country kapela „Nou Bend“. Krásným obohacením letošního ročníku byla lukavecká kramářská píseň pod vedením manželů Noskových. K dokonalé poutní idyle samozřejmě patří srdce z poutě, ani to však na Byšičkách díky Laušmanově cukrárně nechybí. Byšická pouť tak stále zůstává každoročním místem setkávání poutníků ze širokého okolí Lázní Bělohradu.

Josef Klazar, foto: Roman Kunčík, archiv MKS

Pižlův dům

Co bude s Pižlovým domem? Zeptali jsme se Pavla Groha

Dříve chloubá bělohradského náměstí už poměrně dlouho chátará. Lidé si zvykli, že se s malým domkem se zbedněnými okny nic neděje. To však neznamená, že nepřemýšlejí o tom, co by v něm po rekonstrukci mohlo být. Jaká je historie Pižlova domu?

Jak a kdy jste dům získal? Pro jaký účel byl v té době využíván?

Dům jsem koupil v roce 2003 po skoro třiceti letech, co jsem chodil okolo zatlučeného, mokrého a rozpadajícího se objektu. Byl to můj sen. Dům žádný z předchozích vlastníků nehodlal zachovat a neinvestovali do něj. Ani Okresní úřad Jičín, ani následně město Lázně Bělohrad, které ale nakonec znovu usilovalo o koupi domu zároveň se mnou. Majitelka však město odmítla z důvodu dlouhodobých schválností vůči ní. Fakt, který se tehdy řešil na zastupitelstvu.

Jaký byl váš původní záměr a proč z něj sešlo?

V projektu nástavby domu v barokizujícím stylu mělo být zábavní centrum, bowling, byty a obrovský koncertní sál v součinnosti s největšími firmami v republice, se kterými jsem už spolupracoval na dvanácti jiných místech. Rozpočet byl tehdejších dvacet dva milionů korun.

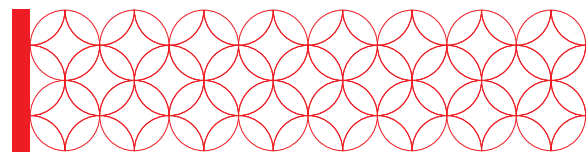
Těsně před vydáním stavebního povolení bylo městem zakázáno v projektu vybudovat hernu/casino, a tím se zásadně změnila ekonomika celého projektu. Vypadl hlavní garant projektu.

A vaše plány s domem do budoucna?

Dnes vnímám Pižlův dům jako existenčně nutnou součást Lázeňského hotelu kvůli parkovacím místům. A to v případě jakékoli změny užívání hotelu. Třeba na byty. Po roce 2027 nebude domy možné prodat, a tak už teď zvažuji budoucí využití objektů na ubytování. Občas projevili někdo zájem o koupi hotelu, ale ne vážně. Nikdo jiný prozatím neměl skutečný a seriózní zájem o oba domy. A to ani za částku velmi výrazně pod cenou nákladů. Připravit je na prodej přes realitní kancelář je pro mě časově, finančně i fyzicky tak náročné, že jsem to už vzdal. Roky letí a po desítkách let se mění i priority. Ten čas po letech neúspěšného získávání stavebních povolení a zbytečného placení projektantů už tomu znovu nechci a nebudu dávat. Leda s nějakými zárukami, že nepřijde práce vniveč.

Lucie Hronová

HISTORIE PIŽLOVA DOMU

Pižlův dům svou dnešní podobu získal výraznou přestavbou původního malého kupeckého krámku, dokončenou 25. října 1883. V rámci přestavby, kterou si u mistra zednického a tesařského z Hořic, Jana Poličanského, zadal Jindřich Pižl, syn původního majitele menšího krámku Mikuláše Pižla, byl domek rozšířen jižním směrem. Ke stávajícímu stavení (jež dnes tvoří severní křídlo domu) tak přibýlo zděné křídlo jižní se dvěma pokoji, kuchyní, pražírnou, síní se schodištěm a kanceláří. Nová podoba domu se nese v duchu eklektismu s dominujícími prvky novorenesance. Ústředním dekorativním prvkem zde je středová partie tvořená šesticí sloupů s korintskými hlavicemi, které nesly dříve bohatě zdobený štít s reliéfem zobrazujícím dvojici gryfů. Fasáda byla bosovaná, završená bohatě zdobenou korunní římsou s antikizujícím reliéfem a kruhovými okny. Právě exteriéry Pižlova domu s dominantním středovým štítem podepřeným sloupořadím a dvěma postranními křídly odkazují k empírové zámecké oranžerii

a spolu s pozdějším Fričovým muzeem tvoří zajímavou trojici antikizujících bělohradských přízemních staveb. Po otlučení fasády je odhalené kamenné zdivo vystaveno změnám počasí a dalším klimatickým vlivům, dochází rovněž k degradaci pískovcových sloupů. Dříve výstavní domek č. p. 106, který bělohradské náměstí zkrášluje již více než 140 let, tak chátrá a jeho budoucnost zůstává nejistá.

*Kryštof Kučera, student práv se zájmem o architekturu,
foto: archiv města Lázně Bělohrad*

Jaké využití Pižlova domu na Malém náměstí by se vám líbilo?

Blanka Břízková, obyvatelka města

Bylo by hezké, kdyby se stal dům multifunkčním centrem s baletním sálem, prostorem pro cvičení jógy a hlavně místem pro setkávání všech generací. Líbila by se mi tam také zkulturnovaná zahrada s upraveným přístupem k vodě.

Soňa Vacková, častá návštěvnice města

V historicky opraveném Pižlově domě si představuji kavárnu, která by připomínala kouzlo starých časů Lázní Bělohradu. V druhé části domu pak informační centrum, pro které by bylo místo vhodné svou polohou.

Jitka Brendlová, obyvatelka města

Moc by se mi líbila stylová kavárna, cukrárna se zmrzlinou na přání, jakou nabízejí na Pecce. K dispozici by mohly být knihy, koutek s pletením a háčkováním, na dvoře příjemné posezení s pískovištěm pro děti, uvnitř stylový dětský koutek.

Zdena Beranová, častá návštěvnice města

V Pižlově domě by se mi zamlouvala ve dne kavárna a v noci třeba vinárna. V létě bych přivítala zahrádku. Představuji si, jaké by tam bylo hezké posezení pro domácí i lázeňské hosty.

Tatána Engelová, častá návštěvnice města

Už od nepaměti si říkáme, že je Pižlův dům krásnou budovou. A pořád se koukáme na zabetonovaná okna. Přitom je stavba jednou z prvních, které návštěvník vidí po příjezdu na bělohradské náměstí. Škoda. Mohla by to být výkladní skříň města, kdyby se dům zrevitalizoval, upravit se přístup k Javorce a dalo se sedět na zahradě. Třeba v kavárně.

Michal Kos, Pecka, častý návštěvník města

Podle mě by měla dostat knihovna důstojnější prostor a ten by mohl být klidně zde, v Pižlově domě. Ten je navíc skvěle situovaný a může nabídnout příjemné zázemí. Například vnitrobloku směrem k řece by se dalo využít pro příjemné posezení. Součástí knihovny může být i služba v podobě kavárny, herny pro děti s edukativními prvky apod. Pokud by to bylo reálné, napadá mě, že by bylo skvělé v rámci rekonstrukce provést také úpravu veřejných WC a tuto službu zahrnout do fungování společného prostoru.

Pavla Křížová, obyvatelka města

Dům je stavebně krásný, v nyní zatlučených obloucích si představuji velká okna, uvnitř kavárnu s malým knihkupectvím s oddělením dětských knih a dětským koutkem. U každého okna stolek, kde si člověk může vypít kávu, přečíst knihu a dívat se ven.

(hron, LeV)

Vyzkoušeli jsme novou dětskou stezku

Jedno letní odpoledne vycházíme z infocentra na náměstí (TIC) a vydáváme se hledat první zastavení na nové dětské stezce „Hopsík a tajemství starého Bělohradu“, otevřené začátkem července v našem městě. Vyzvedly jsme si s dcerou „pracovní list“, malý sešit s mapou jednotlivých stanovišť a úkoly a vyrážíme vpřed. Na každé informační desce v úrovni dětských očí nalézáme pověst z Bělohradu, která se váže k různým místním reáliím, obrázek průvodce králíka Hopsíka a také QR kód. Po jeho načtení jsme přesměrovány na web stezky, kde si můžeme stejnou pověst z tabule poslechnout jako mluvené slovo, dále máme k dispozici mapu celé stezky, online verzi hry, zajímavosti o historických místech a budovách ve městě a informace o dalších stezkách, které se v Bělohradu dají projít.

Jednotlivé úkoly v pracovním listu jsou vázané na pověsti a jsou velmi kreativní. Jsem zvyklá z (nejen) dětských stezek v republice, že se na pracovní list často frotuje (pozn.: přenášení reliéfu na papír např. pomocí voskovky) z naučné tabule či se hledají odpovědi v kvízu. Na bělohradské naučné stezce ale musí návštěvníci zapojit více imaginaci a kreativitu. Velmi se mi třeba líbil úkol vymyslet básničku, což k mému překvapení zvládlo i pětileté dítě, nebo nakreslit své strachy.

■ Sedm zastavení s možností odpočinku

Celý okruh obsahuje sedm zastavení a má necelé tři kilometry, vede kolem dětských hřišť, takže i mimo plnění úkolů si děti užijí zábavu a rodiče si mohou odpočinout. Součástí stezky je také procházka kolem Pardoubku, kde je možné si zpestřit výlet projíždkou na lodičce a užít si tak příjemné chvíle i na vodní hladině. Trasa stezky navíc prochází i kolem lázeňského minigolfu. Tady je další prostor pro přestávku,

zahrát si, nebo jen tak posedět u občerstvení. Během plnění úkolů se sbírají písmenka, ze kterých se na konci složí tajné heslo. S vyplněným pracovním listem se pak vrátíte zpět do turistického informačního centra, kde děti čeká odměna. Návštěvníci, kteří po sedmém úkolu nezastihnou infocentrum otevřené, si mohou odměnu stáhnout z webové stránky.

■ Rodiče i děti stezku chválí

Čas strávený na stezce záleží na každém malém turistovi, nám splnění úkolů a vyzkoušení všech houpaček zabralo necelé dvě hodiny. Jakmile jsme měly splněno, vrátily jsme se do infocentra pro odměnu a mělo mě zajímalo, jak vlastně vznikl nápad na tuto dětskou stezku. „Už delší dobu se nás maminky ptaly, co je možné v Bělohradě zažít s dětmi. A tak nás s Bárou Šaclerovou (pozn. redakce: pracovnice TIC, na rodičovské dovolené) napadla dětská stezka. Začaly jsme hledat bělohradské pověsti a řešit vizuální podobu,“ říká Kristýna Vojtíšková z TIC. Zajímaly mě dosavadní ohlasy návštěvníků. „Jsme mile překvapeni velkým zájmem o stezku – během prvních čtrnácti dnů od otevření ji navštívilo kolem 100 účastníků. Rodiče stezku chválí, děti jsou nadšené z odměny. S vyplněnými listy se vrací obyvatelé Bělohradu, turisté i lidé z blízkých obcí a měst. Přicházejí i ti, kteří luští online, ti za takto vyplněnou tajenku dostanou stejnou odměnu,“ dodává za TIC Natálie Janoušková.

Dětská stezka Hopsík je výsledkem spolupráce turistického informačního centra a Městského kulturního střediska Lázně Bělohrad. Zakázka na výrobu a instalaci stezky byla zadána firmě Lesní svět, celý projekt byl podpořen dotací od Královéhradeckého kraje. Do budoucna je možné se těšit na další vylepšení, která budou rovněž financována z této dotace.

Nová lehátka na Pardoubku a interaktivní mapa Jičínska

Na „brtevské“ pláži u rybníka Pardoubek se vzhledem k velkému zájmu objevila další čtyři lehátka – dvě jsou na původním místě a dvě na protějším břehu. Nová lehátka vyrobila společnost Balihar, s. r. o., a instalovaly Technické služby Lázně Bělohrad. V nejbližší době zde také přibude molo u stanoviště lodičky, tři originální pohádkové lavičky a nový přístřešek v psím parku.

Další zajímavou novinkou je porovnávací mapa Jičínska, kterou najdete přímo u nádraží v Bělohradě. Cedule se skládá ze dvou částí: na jedné straně je umístěn výšek z Velké Müllеровy mapy Čech, která je jedním z nejcennějších historických kartografických děl, a na druhé straně je pak současná mapa Jičínska. To umožňuje sledovat nejen proměnu krajiny, ale také posuny v kartografickém zaznamenávání a ve vývoji názvů sídel a míst.

Velkou Müllеровu mapu Čech vytvořil Jan Kryštof Müller, německý vojenský inženýr, počátkem 18. století. Mapa v měřítku 1 : 132 000 je největší starou mapou Čech a podrobně zaznamenává dobovou krajinu včetně sídel, vodstva, mlýnů, vinic či dolů. Cena porovnávací mapy s rámem činila 14 520 Kč, její instalaci zajistily městské technické služby.

Zájemci, kteří by si rádi odnesli kousek této historie domů, mají možnost si v turistickém informačním centru v Lázních Bělohradě koupit kapesní provedení této porovnávací mapy za 130 Kč.

Lucie Hronová, TIC, foto: TIC, Roman Kunčík

Děkujeme, Oluško! Dvacet let práce pro MKS, to se cení!

Úsměv, nasazení, oddanost a hlavně chuť dělat lidem radost, to všechno zdobí paní Oldřišku Trnkovou, která spolupracovala dvě desetiletí s MKS. Už samotný její lázeňský švihácký styl byl – a stále bude – kulturním zážitkem.

Milá Oluško, moc ti za všechno, co jsi pro město (MKS) udělala, z celého srdce děkujeme a těšíme se, že se potkáme na nějaké kulturní akci. Teď už si to budeš moci za ta léta konečně užít jako divák. Zasloužíš si to!

Oluško, zeptám se – kdy jsi nastoupila nebo jak dlouho jsi vlastně pracovala na městském kulturním středisku?

No, celých dvacet let.

To je kus života! A kolik jsi tu zažila vedoucích?

Zažila jsem pana Richtera a potom ještě Ládu Stuchlíka. A pak tam byla Petra Hanušová a po ní jsi nastoupil ty. Takže čtyři vedoucí.

A co všechno jsi pro MKS dělala?

Pomáhala jsem v památníku. Většinou tam byla paní Feixová a paní Klůzová. A když některá nemohla, šla jsem tam já. Vždycky tam bývaly dvě. Také jsem chodívala do Fričova muzea a vypomáhala na lázeňských akcích s vybíráním vstupného. Předávala jsem i květiny umělcům.

Vzpomínáš si na nějaký silný zážitek, který ti utkvěl v paměti?

Bylo jich hodně. Jednou přišla paní, že chce knížky od Jirky Sehnala. Zrovna vyšla jeho nová knížka, tak jsem jí nabídla

všechny díly v akci. Nakonec si je vzala. Představila se – byla to paní hraběnka. Povídala mi o svém dětství, jak běhala po parku a po zámku. Pak přišla znovu v pondělí i s vnukem a koupili další knihy. Vyprávěla mi o zámecké kapli a o svém mládí. Chodila jsem také pomáhat do lázní – třeba když tu natáčel režisér Magnusek film „Školní výlet“. Když měli akci v parku, nesla jsem květiny jemu a hercům.

A co návštěvníci na kulturních akcích? Nezlobili tě?

Lidé se snažili dostat na akce zadarmo. Byla to sranda. Zkoušeli na mě různé triky. Třeba řekli: „Jsme Bělohradáci, přeci se známe. Jsme čtyři, tak nám dejte dva lístky.“ Nebo přišli pozdě, když už koncert běžel, a chtěli přelézt přes plot nebo přijít přes školku. Hlíдали jsme to s kolegy. Na pokladně v Bažantnici to bývalo taky veselé. Lidé říkali, že jdou „jen pro vodu“, ale chtěli na koncert. Čekali večer u tenisu a pak se nahnuli dovnitř. Byli i tací, kteří lhali, že jdou jen na procházku.

Takže diváci často nechtěli platit?

Ano, nechtěli. A myslím, že to tak bude vždycky.

A máš nějaký vzkaz pro návštěvníky?

Ať chodí na kulturní akce a podpoří umělce i organizátory. A ať je vždycky hezké počasí – to hraje velkou roli.

Děkuju, Oluško. Moc děkuju za rozhovor.

René Vitvar, vedoucí MKS, foto: archiv MKS

1

-
- Město
Lázně
Bělohrad
- DEN ARCHITEKTURY**
- 4/10/2025**
- Lázně Bělohrad**

Nadace BigBoard Česká televize Hradec Králové Reportér Ekvity bpd partners panif sdajny

26

Bělohradská knihovna je druhá v krajské soutěži Knihovna roku

V první řadě bych chtěl čtenářstvu a všem, co podporují knihovnu, moc poděkovat. Stala se krásná věc! Byli jsme nominováni Knihovnou Václava Čtvrtka v Jičíně do soutěže Knihovna roku Královéhradeckého kraje, navštívila nás odborná porota a získali jsme 2. místo! Porota hodnotila stav knihovního fondu, jak knihovna působí vizuálně, zda máme dostatek programů pro děti i dospělé, a také vystupování knihovníka. Bez lidí, kteří do knihovny chodí, půjčují si knížky nebo zajdou na autorská čtení a další akce, by to ale nebylo ono. Oni totiž tvoří tento veřejný prostor takovým, abychom se v něm všichni cítili dobře. Jedním z hlavních bodů mé prezentace bylo zamyšlení se nad knihovnou jako nad místem, které poskytuje za pár korun studnici vědomostí a příběhů, místem, kde se lidé všech věkových kategorií mohou setkávat, cítit se tu bezpečně a kde se odehrávají kulturní a vzdělávací akce. Děkuji za důvěru městu Lázně Bělohrad a za spolupráci na mnoha skvělých akcích i všem z MKS Lázně Bělohrad!

Knihovna má galerii!

Je to tak! Schodiště, po kterém k nám stoupáte, působilo tak nějak prázdně, a proto jsme se rozhodli udělat změnu. Galerie s příznačným názvem Na Schodišti bude pravidelně vystavovat místní umělce a umělkyně. Do konce září si můžete prohlédnout výstavu Lucie Hronové – Okamžiky na papíru. Jedná se o akvarelové malby a kresby linerem ze skicáků, na kterých umělkyně ztvárnila místa, která možná poznáte, ale i zapomenuté kouty a předměty, kterých si obvykle nevšimnete a stávají se díky tomu neobyčejnými.

Z KNIHOVNY

Autorka sama k výstavě píše: „Narodila jsem se v Praze, ale skoro 15 let žiji v Lázních Bělohradě. Ráda ve svých obrázcích ukazuji trochu jiné pohledy na místa, kolem kterých často chodíme, či detaily, jichž si někdy sotva všimneme. Inspirací jsou mi zákoutí, rozpadající se zdi či neobvyklé tvary. Ztotožňuji se tak s jednou z definic, že umění dělá věci neviditelné viditelnými. Použitým médiem je především liner (velmi slabý fix) kolorovaný akvarelem (kolorovaná kresba) nebo čistý akvarel a skica pouze linerem. Obrázky na výstavě jsou částečně z mého „cestovního“ skicáku, který nosím v batohu nejen na cestách, ale často i na procházkách naším městem. Cestování, skicování a knihy jsou mojí nejčastější výplní volného času. Jsem proto ráda, že se obrázky potkávají právě v prostoru knihovny, která je mi velmi blízká.“ Tak si přijďte něco vypůjčit a při té příležitosti se pokochat!

Knihopolicce

Když vyjdete schodiště a prohlédnete si všechny obrázky, naleznete před dveřmi do knihovny knihopolicci. Kdokoliv si zde může volně v otevírací době knihovny půjčit, vzít nebo prolistovat knihy, které darovali ostatní čtenáři. Stejně tak knihopolicci můžete nakrmit knihami, které chcete poslat dál.

Jan Wilda, knihovník, foto: autor, Lucie Hronová

OTEVÍRACÍ DOBA

Pondělí		13:00 – 16:00
Úterý	9:00 – 12:00	13:00 – 18:00
Středa		13:00 – 16:00
Čtvrtek	9:00 – 12:00	13:00 – 18:00
Pátek		13:00 – 16:00

Kontakt: 604 600 997, 703 682 995
e-mail: knihovna@lazne-belohrad.cz

Prvňáčci byli pasováni na čtenáře

Ve středu 28. 5. se uskutečnilo ve společenském sále městského úřadu tradiční pasování čtenářů pod záštitou městské knihovny, kulturního střediska a základní školy K. V. Raise. Prvňáčci, kteří se celý rok pilně učili písmenka a přečetli první knížky, byli po krátkém divadle o zlobivém kašpárkovi pasováni královnou a králem písmenkového království na rytíře a rytířky řádu čtenářského. Dostali svoji první legitimaci, dárky a odteď pro ně bude, jak doufám, knihovna novým inspirativním místem, které můžou se školou nebo sami navštěvovat. Děkujeme moc hercům a herečce. Účinkovali: Alena Kuželová, Miroslav Huťa, René Vitvar, Tadeáš Staněk a Jan Wilda.

foto: Romana Imlaufová

Eduard Čeliš

Jednodušší než o sobě je psát o druhých

Když se ve městě vysloví jméno Eda, už se vůbec nemusí dodávat Čeliš, protože to všichni vědí. Eda je s Bělohradem srostlý už osmdesát let a platí to i naopak. Autor pěti knih a nespočtu příspěvků v Bělohradských listech se v nich věnuje výhradně lidem, které tu potkává a potkával, a místům, která má rád. Zpovídal sportovce, umělce i cestovatele, šikovné řemeslníky, zabrousil i do historie. Rozhovoru se brání s tím, že je jednodušší zpovídat druhé než mluvit o sobě, ale u příležitosti jeho životního jubilea je čas, aby se role obrátily.

Edo, tobě jde dobře psaní, kdo to objevil a pomohl ti v začátcích?

Slohové práce na základce i na průmyslovce jsem prý psal docela obstojně, patřil jsem k těm lepším borcům. Když jsem chodil v Bělohradě na základku, tak můj oblíbený učitel, snad dokonce nejlepší v mém životě, byl češtinář Stanislav Rudolf. Prozaik, autor mnoha povídek a románů pro mládež. Další, kdo mě do psaní nutil a pomohl mně, byl Petr Kukal, básník, spisovatel. A také zkušená autorka, která patří k nejlepším v Čechách, dnes Bělohradačka Hana Marie Körnerová. Musím zmínit také Frantu „Onka“ Černocho, redaktora Československého sportu, se kterým jsem byl v pravidelném kontaktu. Určitě byly na začátku mé tvorby i Bělohradské listy. V zimě

2000 jsme vytvořili dobrou partu, ve které byl šéfredaktorem Láďa Stuchlík. Bělohradské listy jsme pak táhli třidvacet let. Odezva na mé články v listech byla docela slušná, tak jsem se pustil do psaní povídkových knížek.

Zdědil jsi literární talent po někom z rodiny?

V rodině nebyl spisovatel, ani prozaik či básník. Ale byl tam můj otec, také Eduard Čeliš, který byl skvělým vypravěčem a také psal velice zajímavé dopisy. Posílal mi je na vojnu do Vimperka, dával do nich své postřehy, zmínil všechno, co se v Bělohradě děje. Třeba o paní Grohové, že předpisově vysekala travnatý břeh Javorky, nebo že se vrátil bratr Pěta z Ústí nad Orlicí, kde se učil automechanikem. Psal o své práci v novopacké Radiálce či že přivezl z Lomnice nad Popelkou rozlámané tatranky. Zkrátka takto zachycoval běžný život. Táta byl úžasný, byl to takový bělohradský vypravěč.

Vím, že hodně čteš. Kdyby ses mohl potkat s někým ze svých oblíbených autorů či literárních postav, kdo by to byl a o čem byste si povídali?

Čtu sice rok od roku méně, ale čtení mě stále baví. Založili jsme dokonce tady, v Bělohradě, knižní čtvrtek, chodí tam poměrně slušná společnost, ve které převažují ženy. Schází se ale ve středu, takže náš knižní čtvrtek se koná překvapivě ve středu.

Z autorů jsou můji oblíbenými Ota Pavel, Ruda Křesťan, Ivan Kraus. Dále Zdeněk Šálek či Václav Pacina, bývalí sportovní redaktori. A o čem bychom si povídali? Určitě o sportu, o všedním životě. O tenisu, který mám ze všech sportů nejraději. Témat by bylo hodně a tahle literární společnost by byla vynikající a uplatnila se i v té naší Bažárně.

U rodičů by mělo platit, že mají všechny své děti stejně rádi, platí to i u otců knih? Je ti navzdory tomu některá bližší než jiné?

Já ve všech svých povídkových knihách píšu o životě v Bělohradě, o sousedech, kamarádech a událostech nedávné doby, i té doby předešlé, staré. A nemohu říct, že bych nějakou svou knihu preferoval. Všechny tyto povídkové děti mám stejně rád.

Ze všech tvých knížek je patrná láska k Bělohradu, dovedeš si představit, že bys žil jinde, a případně kde?

To si skutečně představit nedovedu. A to i když se říká, že v Českých Budějovicích by chtěl žít každý. No a já bych vždycky žil nejradši v našem Bělohradě.

Znáš Bělohrad od narození – celý život ho různými způsoby propaguješ, podílíš se na jeho dobrém jménu. Co ti udělalo za posledních deset let ve městě největší radost? A co tě trápí?

Velkou radost mi udělalo vytvoření Bělohradské sýpky, která se skutečně povedla. Trápí mě, že mé bělohradské lásky jsou jiné, než byly za mého mládí. Změnily se a myslím si, že k horšímu. Lázeňský park Bažantnice byl upravovaný, dnes se to říct nedá. Pardoubek, taky jedna moje láska, kde bylo úžasné koupaliště – a prožili jsme tu nádherná léta – je teď takový nedokonalý, jako nehotový... Je tam sice hezká obchůzková trasa, ale ke koupání a plavání Pardoubek neslouží.

Jedním z tvých koníčků je sport a velkou láskou, které ses aktivně věnoval, je tenis. Jak to, že je váš dlouhý vztah téměř bezkonfliktní?

Tenis patří mezi mé nejoblíbenější sporty. Já vždycky tvrdím, že jsem dělal téměř všechny sporty a všechny špatně, spíš hodně blbě. V tenise jsem nedosáhl takových úspěchů jako můj nedostižný vzor Péťa Koláček, který patří k nejlepším veteránům nad sedmdesát pět let na světě. Já to dotáhl tak do první padesátky v kraji a zároveň jsem nikdy nedocílil toho, abych byl tady v Bělohradě hodně vysoko na žebříčku. Byl jsem dvojkou, ale nikdy ne jedničkou. Tou byl Vláda Záveský, který si tu jedničku však zasloužil. Náš vztah s tenisem ale nebyl úplně bezkonfliktní, já jsem takový „rypáček“. Věci mi nejsou lhostejné, a když se mi něco nezdá, tak se ozvu.

Na tenise jsi potkal spoustu zajímavých lidí, koho z nich bys zařadil do svého vlastního all stars týmu a proč?

Určitě bych do svého all stars týmu zařadil kamarády, kteří už nejsou mezi námi – Vládu Záveského, Hořu, tedy Jirku Lelka, Františka Čerovského, Zdenka Dejla. Byla to úžasná parta a oni do toho all stars týmu Edy Čeliše rozhodně patří.

Prozradíš nám své tvůrčí plány – letos ti vyšla spolu se Šárkou Jechovou knížka Zlatej Bělohrad, jaká bude další?

V současné době připravujeme s Jardou Vovsem, Vládou Machkem a tebou, Lenko, knížku ke sto letům bělohradského tenisu. Na ni se těším. Měla by vyjít koncem srpna u příležitosti oslav výročí a bude zachycovat bělohradský tenis ve čtyřech kapitolách po dvaceti pěti letech.

Další knížka o Bělohradu? Nevím, možná se do té šesté pustím. Už jsem sice vystřílel hodně nábojnic, ale témat je v Bělohradě stále dost.

Za redakci Bělohradských listů ti přejeme hodně zdraví, dostatek literární inspirace a pohody nejen na tenisu.

Lenka Vichnarová,
foto: Jaroslav Voves, archiv Eduarda Čeliše

Eduard Čeliš dostal od Výkonného výboru České unie sportu ke svému životnímu jubileu čestné uznání za celoživotní práci a výjimečný přínos k rozvoji sportu.

Co mi nedávno udělalo radost

Na začátku července byl můj vnuk Marek se svým tátou Marcelem na turistické cestě v Itálii a na zpáteční cestě se vraceli přes Dolomity. Dal jsem jim před cestou takový úkol/neúkol. Zjistil jsem, že v horském středisku Vigo di Fassa by měl být pochován můj děda Václav Čeliš, ročník 1888, vojín 74. pěšího pluku z Jičína. Padl ve dvaceti osmi letech u blízké Moeny. Marek s Marcelem skutečně objevili jeho hrob. Po sto osmi letech! Je tam pochováno na sedm set rakousko-uherských vojáků a mezi nimi, hned v první řadě, je můj děda. Byl jsem z toho úplně pryč – můj táta, moje babička nevěděli nic o hrobě, kde je děda pochován. A až po tak dlouhé době se osud naplnil a můj vnuk ho objevil.

Září začne ve vylepšených třídách a tradičním vystoupením Jany Rychterové

Léto, prázdniny, ale ve škole se rozhodně neodpočívalo. Parkety, lina a výmalby jsou toho důkazem. Díky finanční podpoře města bylo sedm tříd nově vymalováno, v jedné třídě byly opraveny parkety a ve druhé došlo k položení nového lina. Dále probíhala realizace polytechnické učebny, která poskytne učitelům nástroje k rozvoji digitálních kompetencí žáků. Tato odborná učebna je financována Evropskou unií a městem Lázně Bělohrad.

Po všech opravách ve škole probíhá velký úklid, díky kterému budou moci žáci opět 1. září zasednout do lavic ve svých třídách.

První den ve škole všem, včetně 52 prvňáčků, zpřijemní svými písněmi Jana Rychterová.

Poslední týden v srpnu se učitelé zúčastní školení, které povede nrap. Aleš Brendl na téma aktivní útočník ve škole, a kurzu asertivní komunikace pod vedením zaměstnanců organizace SORUDO.

Druhý týden v září se žáci šestých tříd vydají do kempu Pec-ka, aby zde absolvovali dvoudenní adaptační kurz pod vedením pracovníků školního poradenského pracoviště.

Prázdniny končí, ale i tak můžeme jít naproti novým zážitkům, poznatkům a kamarádstvím.

Lidmila Grohová, Štěpánka Beránková, foto: Roman Kunčík

Vzpomínka na zahradní slavnost v MŠ

Za krásného letního počasí si zaměstnanci bělohradské mateřské školy připravili pro děti a rodiče zahradní slavnost. Konala se na zahradě mateřské školy v Lázních Bělohradě. Děti plnily různé úkoly – malovaly na kamínky, tvořily si vlastní náramky z korálků, házely kroužky na kužele, skákaly v pytlicích, chodily po provaze a skákaly panáka. K dispozici byl i fotokoutek a občerstvení. Jelikož se počasí vydařilo, bylo teplo

a slunečno, mohly děti využít i zahradní mlhoviště a užít si tak vodních radovánek. Velký úspěch měla u dětí i diskotéka, na které si zatančily spolu s učitelkami na oblíbené dětské písničky. Na závěr odpoledne si rodiče s dětmi společně opekli buřty. Na zahradní slavnost byly pozitivní ohlasy jak od dětí, tak i od rodičů a pevně věříme, že se z ní stane hezká tradice i pro následující roky.

Petra Šormová, foto: archiv školy

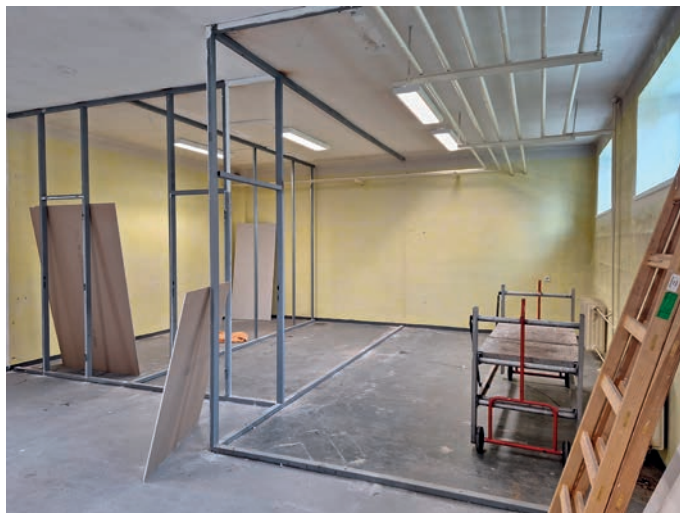
Další etapa rekonstrukce výukového střediska ukončena

Výukové středisko SŠGS v Zámecké ulici má od okamžiku převzetí novopackou školou za sebou už třetí prázdniny. Ale jako každý rok, i tyto byly ve znamení intenzivní stavební činnosti. V rámci III. fáze rekonstrukce střediska se podařilo zrealizovat hned několik velkých stavebních záměrů.

Prvním z nich byla výstavba pracoviště odborného výcviku oboru sladovník-pivovarník. V suterénu školy tak vznikl první školní minipivovar v rámci celého Královéhradeckého kraje, který s kapacitou varny 300 l sice nepatří k největším, ale plně vyhovuje potřebám výuky žáků. Zároveň se do Bělohradu historicky vrací vaření a výroba piva, které už v podzimních měsících budou moci občané Bělohradska, a nejen oni, ochutnat. V nabídce se budou postupně objevovat jak tradiční druhy pív, tak i moderní pivní trendy.

Druhou velkou akcí se stala rekonstrukce kotelny a výměna všech otopných těles v hlavní budově školy. Po nedávné rekonstrukci vytápění sportovní haly tak přišla na řadu i hlavní budova, kde původní stará kotelná byla zcela zbavena všech starých technologií, doplněna o chybějící plynový kotel, rozsáhlou modernizací prošel i systém automatické regulace, bezpečnostních prvků, rozvodů i ohřevu teplé vody. A co je podstatné, v celé budově došlo k odstranění původních radiátorů, jejichž technický stav hrozil brzkou havárií, a jejich náhradě novými otopnými tělesy. Realizací této akce bude dosaženo snížení nákladů na vytápění, ale i vyššího komfortu vytápění budovy.

Třetí, nejnákladnější a nejrozsáhlejší rekonstrukcí byla generální oprava všech sociálních zařízení v budově sportovní haly. Jak toalety, tak všechny sprchy z počátku 80. let minulého století byly doslova ostudou a v mnoha případech i bezpečnostním rizikem pro uživatele sportovní haly. Z tohoto důvodu bylo přistoupeno ke generální opravě, jejíž průběh však přinesl celou řadu dalších nemilých překvapení včetně částečně ucpané, propadlé a poškozené kanalizační sítě pod budovou. Proto musel být rozsah oprav rozšířen a došlo i k navýšení rozpočtu na celou akci. Nakonec se ale podařilo všechny problémy zvládnout a vyřešit, v celé budově byly vyměněny rozvody vody, odpadů, upravena elektroinstalace,

a především všechny sprchy i toalety dostaly nové moderní vybavení i design, což určitě ocení všichni uživatelé. Pamatováno bylo i na nejmenší sportovce z řad žáků nižších ročníků ZŠ i malé členy sportovních kroužků a klubů. Věříme, že všichni uživatelé sportovní haly ocení výsledky rekonstrukce a budou se chovat šetrně a ohleduplně k veškerému vybavení.

V rámci zvýšení bezpečnosti žáků i zaměstnanců školy byl rovněž v obou objektech odstraněn starý systém uzamykání a nahrazen novým, moderním systémem hlavního generálního klíče.

Veškeré provedené opravy a rekonstrukce přišly na více než 10 mil. Kč, které v plném rozsahu hradil zřizovatel školy, Královéhradecký kraj. Navzdory skutečně rychlému postupu rekonstrukčních prací však stále není úplně hotovo. V další etapě nás čeká rekonstrukce sociálních zařízení v budově školy, modernizace bezpečnostních a informačních prvků, úpravy okolí školy včetně oplocení a další práce. Přesto je možné konstatovat, že hlavní část práce již máme za sebou.

Petr Jaroš, ředitel, foto: archiv školy

Návštěva partnerské školy v Gdaňsku se po všech stránkách vydařila

Projekt Erasmus + (projektová aktivita KA 2) na Střední škole gastronomie a služeb v Nové Pace pokračoval koncem školního roku návštěvou pedagogů v polském Gdaňsku. Jednalo se o hodnotící závěrečné projektové setkání učitelů z partnerských škol z Polska, Slovenska a Česka v projektu s názvem „Let's know by trying“. Polská škola si připravila velmi zajímavý program zaměřený na plnění cílů projektu. Kontrolou a vyhodnocením prošly výstupy projektu, kterými jsou gastronomické záležitosti jako například společná kuchařka zaměřená na specifika každé země: česká škola si připravila recepty jablečných dezertů, slovenská pokrmy ze zelí a polská se zaměřila na recepty z mořských ryb. Na webových stránkách projektu jsou k dispozici v podobě e-knihy zajímavé recepty a prezentace regionální gastronomie. V rámci zhodnocení gastronomické části projektu polští studenti za dohledu a pomoci pedagogů z partnerských škol připravili tříchodové menu sestavené z polévky s využitím zelí, hlavním chodem byla ryba upravená v těstíčku s kapkou českého piva na zjemnění a rybí karbanátek a vše na závěr korunoval jablečný dezert.

Společné focení pedagogů před Neptunovou fontánou v historickém centru Gdaňsku.

Dalším výsledkem projektu jsou digitální výstupy týkající se kulturně-historických záležitostí zaměřující se na problematiku Unesca, které bylo v tomto projektu také tématem kulturního poznávání Polska. Navštívili jsme nejen historické centrum Gdaňsku, národní památku ve Westerplatte na předměstí města, ale i další blízká i vzdálenější místa regionu. Polští učitelé zorganizovali velmi zajímavé exkurze do míst spojených s Unescem v Gdyni, Sopotech a Varšavě. Zhodnotila se využitelnost ICT aplikace ve vyučování cestovního ruchu – konkrétně aplikace Actionbound pro poznávání historického centra města Gdaňsk. Tato aplikace byla využívána v každé partnerské zemi pro průvodcovskou činnost a studenti si sami pro svá města vytvořili vlastní vzdělávací a testovací tzv. Boundy. A tentokrát si polskou aplikaci vyzkoušeli i sami pedagogové soutěživou formou ve smíšených skupinách a pod kontrolou polských studentů.

Všichni zúčastnění pedagogové si se smutkem uvědomovali, že jde o závěrečné setkání tohoto dvouletého projektu, a proto také zkontrolovali plnění všech úkolů a shodli se na jejich definitivní podobě. Smutné to bylo proto, že v tomto projektu vznikla nejen velmi úzká vzájemná spolupráce, ale také přátelství a toto byla poslední schůzka. Nicméně se všichni shodli na tom, že by bylo dobré ve spolupráci pokračovat a že budeme hledat nová témata a možnosti pro další společnou činnost.

Milena Jarošová, koordinátorka mezinárodních projektů,
foto: archiv školy

Pozvánka na den otevřených dveří

Ve snaze navázat na loni založenou tradici zveme opět občany z Bělohradska i okolí na návštěvu a prohlídku areálu výukového střediska SŠGS v Zámecké ulici. Díky intenzivní stavební činnosti v letních měsících se podařilo zrealizovat další část rekonstrukce areálu, s jejímiž výsledky se mohou zájemci seznámit v rámci plánovaného dne otevřených dveří v sobotu 8. listopadu 2025 v době od 8:00 do 12:00 hodin.

I když hlavními aktéry dnů otevřených dveří bývají většinou zájemci o vzdělávání na škole a jejich rodiče, tentokrát se mohou projít areálem střediska všichni, které zajímají změny, jimiž obě budovy (škola i sportovní hala) v posledních třech letech procházejí. A protože se jedná o školu s gastronomickými obory, chybět nebude ani drobné občerstvení pro návštěvníky, včetně ochutnávky piva z nového školního minipivovaru. Ale pokud byste chtěli načerpat pouze informace k možnostem studia, k dispozici budete mít ještě celou řadu dalších termínů dnů otevřených dveří (8. 11., 12. 11., 22. 11., 29. 11. 2025 a dále 10. 1., 17. 1., 24. 1., 11. 2., 14. 2. 2026). Takže neváhejte a 8. listopadu přijďte do Zámecké ulice. Budete vítáni!

Petr Jaroš, ředitel

Nábor do kroužku plastických modelářů

STONOŽKA

- Přijďte se k partě modelářů, vyzkoušejte svoji zručnost a trpělivost, naučte se něco nového při stavbě modelů podle vašich přání.
- Pro holky i kluky od 9 let
- **Schůzky kroužku každé pondělí 16:30–18:00**
- Začínáme 6. října 2025
- Zájemce a rodiče zveme **22. a 29. září 2025 od 17:15** na informativní schůzku na adrese **náměstí K. V. Raíse 35, Lázně Bělohrad**
- Informace na <https://www.ddmstonozka.cz/krouzky>

Policejní pochod letos startoval v Bělohradě

Druhý ročník Policejního pochodu se letos konal pod záštitou policejního prezidenta genpor. Martina Vondráška v Lázních Bělohradě. Celkem tři trasy s malebnými výhledy a o různé délce vedly např. přes Zvičinu, Kal nebo Pecku. Celkem čítaly 71 km, převýšení 1200 metrů a k jejich zdolání se přihlásilo více než 600 „pochodníků“ z Česka i zahraničí. Start a cíl akce probíhaly v areálu bývalého tábora U Lva. Kromě samotného pochodu byl připraven i rozsáhlý doprovodný program, který přilákal přes 2000 návštěvníků.

Policie, hasiči, zdravotníci i Vězeňská služba předváděli nejmodernější techniku a vybavení, práci se psy, zadržení pachatelů, zásahy jezdecké jednotky a letovou ukázkou policejního vrtulníku. Historickou atmosféru přinesli četníci v dobových uniformách, nechyběla ani airsoftová střelnice. Policejní pochod je charitativní akce, jejíž výtěžek bude letos věnován Nadaci policistů a hasičů, která mimo jiné podporuje rodiny zasažené tragédií při výkonu služby. Na slavnostním aktu, který proběhne v sobotu 6. září v Lázních Bělohradě, bude symbolicky předána částka, již společně darujeme Nadaci a jejímu řediteli Vlastimilu Kašparovi.

Z celého srdce děkujeme všem, kteří se podíleli na přípravě pochodu a organizaci doprovodného programu, partnerům a podporovatelům a samozřejmě všem účastníkům, kteří přispěli k této smysluplné události. Zároveň vás zveme na třetí ročník pochodu, jenž proběhne v sobotu 27. června 2026 v Sobotce, a těšíme se opět na přátelskou atmosféru a skvělé zážitky!

*Policejní spolek Jičín, z. s.,
foto: archiv Policejního spolku Jičín*

Antické příběhy v krojích: tábor bělohradských skautů 2025

Vyvrcholením celoroční skautské práce je bezesporu letní tábor. Bělohradáci ho letos mají na oblíbeném místě nad Vidoní, kam se vloni po třech letech vrátili od Zadní Ždírnice. Ukázalo se, že dětem je úplně jedno, jak daleko od domova se tábor koná, hlavní je pěkné místo, voda, příroda, bezva parta a dobrý program. Ten letošní jsme pojali v duchu řeckých bájí a pověstí. Příprava letního táboření začíná zlehka brzy na jaře a vrcholí čtrnáct dní před termínem odjezdu. „Šturm“ je samozřejmě poslední týden, kdy se nakládá, nakupují zásoby a dotahují programové plány. Všechno vyvrcholí v sobotu ráno, v den D, posledním „nahozením“ zbytků vybavení na vozy a může se zavelet k odjezdu. Karavana přijíždí na zelenou louku budoucího tábořiště a začíná se stavět. Nejprve kuchyň, stany a latríny, pak to ostatní. S hlavní prací pomáhají rodiče, pak je to již všechno v rukách vedoucích a starších dětí. Letos to šlo velmi dobře a většina staveb byla hotova již v neděli dopoledne. Nedělní odpolední půl dne odpočinku přišlo vhod. V pondělí před polednem přichází pěšky z Bělohradu světlušky a vlčata. Za všeobecného veselí a po

splnění drobných žertovných sportovních úkonů jsou přijati v táboře. Rychle najít svůj stan a kroje dolů. Nastává chvíle zmatku při hledání kufru, rychlá zkouška postele a zhoupnutí na vrátkách stanové podsady. Nejprve však oběd. Najít ešus, který maminka dala kamsi na dno kufru, je někdy neskutečný výkon. Umýt ruce a dobrou chuť.

Děkujeme všem, kteří pomohli a umožnili konání tábora. Rodičům při stavbě, Zemědělskému družstvu Miletín a majitelům lesa a louky za poskytnutí místa, městu Lázně Bělohrad za dopravu materiálu a kuchařskému personálu, který se o nás bezvadně stará.

Přímo z tábora Vojta Šibor, foto: Las, redakce

Tábor probíhal v termínu 19. 7.–2. 8. 2025.

Třetí místo pro fotbalisty Lázní Bělohradu

Nový ročník přinese další útok na špici

Minulou sezónu mohou v SK Lázně Bělohrad hodnotit dvěma rozdílnými pohledy. Podzimní část nabídla slibné výkony, i když některé dobře rozehrané zápasy zůstaly bez vítězného konce. Jarní část už tak pozitivní nebyla – nejenže tým častěji ztrácel body, ale v některých zápasech se nedařilo plnit ani herní představy. Nakonec z toho bylo třetí místo se ziskem 57 bodů za suverénním Vrchlabím a druhou Roudnicí.

Tým pod vedením trenéra Tomáše Marka vstoupil do sezóny skvěle. V úvodních čtyřech kolech neztratil ani bod, navíc porazil silné soupeře – Nový Bydžov B, Roudnici i ambiciózní Kostelec nad Orlicí. Série vítězství vzbuzovala oprávněné naděje na návrat do krajského přeboru. Jenže pak přišla dvě nečekaná zaváhání na hřištích Stěžer a Třebše, která zastavila rozjetý vlak.

Ve zbytku podzimu se Bělohradští znovu zvedli, podlehli pouze jednou – v posledním kole ve šlágru kola vedoucímu Vrchlabí 1:2. Začátek jara se ale Bělohradu vůbec nepovedl. Hned na úvod přišla domácí porážka 0:2 s Roudnicí, následovala remíza s Kostelcem, vysoká prohra s Novým Bydžovem a druhé zaváhání proti Stěžerám. Série slabších výsledků výrazně zkomplikovala boj o postup. Ztráta na čelo tabulky začala rychle narůstat a bylo jasné, že letos to na návrat mezi krajskou elitu stačit nebude.

Herní projev se sice ve zbytku jara zlepšil, přesto ztráta na Roudnici, která se do krajského přeboru vrací po dlouhých dvaadvaceti letech, už byla příliš velká.

„Jednoznačnou prioritou během jarní části byla záchrana B týmu v krajské I. B třídě, zejména vzhledem k vysokému počtu možných sestupujících. Klub se soustředil na to, aby se naši mladíci mohli i v příští sezóně rozvíjet v kvalitní soutěži mezi dospělými, kde sbírají cenné zkušenosti. Záchrana se nakonec podařila a to je jedno z největších pozitiv uplynulé sezóny. Velkým plusem zůstává i široká hráčská základna ochotná nastupovat za A i B tým. Klub úspěšně zapracovává mladé hráče do dospělého fotbalu a vytváří tak pevný základ pro budoucnost,“ popsal trenér Marek.

Jedním z největších tahounů mužstva byl útočník Pavel Horáček, který nasázel úctyhodných 18 branek a právem se stal nejlepším střelcem týmu.

V letní přestávce došlo k posílení kádru. Z Dobrovice se vrátil pětadvacetiletý Ondřej Bičiště. Z Jičína navíc přestoupil mladý talent Vojtěch Matějka, který má velký potenciál. „Cíl pro novou sezónu je jasný – útok na vítězství v I. A třídě. V klubu se daří budovat zdravou konkurenci, která hráče motivuje a posouvá kupředu. Prioritou však nebude pouze umístění v tabulce, ale především styl hry – útočný, běhavý a náročný fotbal, který bude bavit jak hráče, tak i diváky,“ doplnil Marek.

*Vladimír Machek, foto: Roman Vlačiha
– Přípravný zápas s Jičínem (v modrém)*

Třetí místo na Mistrovství ČR v národní házené pro mladší žákyně

V Ostravě Svinově to bělohradským národním házenkářkám cinklo! Mladší žákyně totiž získaly třetí místo na národním šampionátu v kategorii mladších žákyň a do Bělohradu přivážejí bronzové medaile. Na šampionát konaný 20.-22. 6. 2025 se kvalifikovaly jako vítězky krajské soutěže a svou formu potvrdily. Děvčata předvedla maximální fyzický, a hlavně týmový výkon. V malém počtu hráček, oslabené o zraněnou spoluhráčku, ukázaly Bělohradačky v každém zápase ohromné nasazení a bojovný výkon až do poslední vteřiny. Prostě hrály srdcem, jak zhodnotili po turnaji trenéři týmu. Třetí místo v republice je velkým úspěchem a motivací do dalších soutěžních zápasů. Úspěšný tým přijala na radnici starostka města Alena Kuželová, která děvčatům i trenérům poděkovala za vzornou reprezentaci města.

*Realizační tým oddílu národní házené,
foto: archiv oddílu národní házené*

Tenisté z Lázní Bělohradu se vrací mezi elitu

Po suverénní jízdě slaví postup do Divize

Lázeňské město slaví další sportovní úspěch. Tenisté dokázali po dvouleté pauze znovu vybojovat postup do Divize, nejvyšší regionální soutěže Královéhradeckého a Pardubického kraje. A nešlo o žádné drama do posledního míčku – naopak. Tým předvedl dominantní jarní tažení, které završil s bilancí sedmi výher a žádné porážky.

„Po loňské smolné sezóně, kdy nám postup utekl opravdu o pár míčků v Trutnově, jsme si dali jasný cíl – vrátit se zpět. A tentokrát jsme nic neponechali náhodě,“ pochvaloval si kapitán družstva Radomír Machek.

Tým byl před sezónou dobře připravený jak po fyzické, tak personální stránce. Do kádru totiž přišla výrazná posila – zkušený hráč Petr Makrlík, který se ve své nejlepší formě pohyboval na 25. místě celostátního žebříčku. Jeho přítomnost přinesla týmu nejen kvalitu, ale také klid a větší sebevědomí v klíčových momentech zápasů.

Dobrá příprava se vyplatila

„Po sestupu a loňském druhém místě jsme cítili, že potřebujeme posílit zejména mužskou část kádru. Petr byl přesně tím článkem, který nám chyběl,“ přiznal Machek.

Základem úspěchu ale nebyla jen jedna nová tvář. Tým těžil ze skvělé formy celého kádru. Sestry Tereza a Klára Lamiovy byly podle očekávání neporazitelné, ať už šlo o dvouhry, nebo čtyřhry. V mužské části se dařilo Jakubu Matoušovi i Vladimíru Machkovi, kteří rovněž nepoznali hořkost porážky ve dvouhře. Svůj díl práce odvedl také Vladimír Jahelka.

Sezóna přitom nezačala vůbec dobře. Hned první utkání na domácích kurtech v Bažantnici musel tým odehrát bez absentujícího Makrlíka. Přesto si s těžkým soupeřem poradil a zvítězil 6:3. Kapitán Machek úspěšný start přisoudil poctivě zimní a jarní přípravě: „Málokdy se stane, že se sejde téměř celý tým na tréninku. Letos jsme to dokázali pravidelně, což mělo na výsledek vliv.“

Klíčový zápas přišel už o týden později – duel v Kvasínách proti týmu, který ještě v minulé sezóně hrál právě Divizi. Na papíře vypadá výhra 8:1 jednoznačně, ale skutečnost byla jiná. Hned několik dvouher se rozhodovalo až v koncovkách. A právě schopnost zvládat tyto klíčové momenty byla rozhodující. Série pokračovala dalšími čtyřmi vítězstvími – proti rezervním týmům silných hradeckých klubů SK HIT, Eden HK, DTJ C, a následně také proti Chlumci nad Cidlinou, kdy tým šlapal jako dobře namazaný stroj.

Rozhodla výhra nad Jičínem

Ale jak už to ve sportu bývá, poslední krok bývá ten nejtěžší. Rozhodující duel v Jičíně nabídl náročnou bitvu. Vstup do utkání nebyl ideální, první dva muži, Radomír Machek i Makrlík, své zápasy prohráli. O srovnání se pak postaraly Tereza a Klára Lamiovy, které znovu potvrdily svou suverenitu. Další důležité body přidali Matouš a Vladimír Machek. A když pak sestry Lamiovy zvládly i závěrečnou čtyřhru, bylo jasno, Bělohrad je zpět mezi elitou.

„Byl to krásný moment. Všichni jsme věděli, co je ve hře, to nás sice možná trochu svazovalo, ale o to víc jsme si ten postupový moment užili,“ ohlíží se za klíčovým zápasem kapitán Machek.

„Velké poděkování patří také vedení klubu, které nám vytvořilo skvělé podmínky. Ať už šlo o kvalitní tréninkové zázemí, či míče. Bez podpory v Bažantnici by tento úspěch nebyl možný,“ uzavřel Machek.

A co dál? V příští sezóně čeká bělohradské tenisty výzva v podobě Divize – soutěže, která je úrovní opět o stupeň vyšší. „Nechceme být jen do počtu. Cílem je důstojně reprezentovat náš klub i město. Pokud přes zimu a jaro poctivě potrénujeme, věřím, že budeme konkurenceschopní,“ uzavírá Machek.

Vladimír Machek, foto: autor

Popis fotky: Horní řada zleva: Vladimír Machek, Radomír Machek, Vladimír Jahelka a Petr Makrlík. Dolní řada zleva: Tereza Lamiová, Jakub Matouš, Klára Lamiová.

Palivo určuje výkon

Jsme velice opatrní na to, čím krmíme svá těla, své děti, své domácí mazlíčky, dokonce i svá auta. Reklamy nás na jedné straně lákají na nízkotučnou dietu a potraviny s nízkým obsahem cukru, na straně druhé propagují výrobky slibující přívál energie a síly. Můžeme si vybrat, zda naším palivem bude power tyčinka, koktejl Nutri Fast nebo Red Bull, který nám navíc dá ještě křídla.

Všechna tato tvrzení se dají shrnout do sloganu „Palivo určuje výkon“.

Dvě řeholní sestry jedou autem a dojde jim benzin. Auto škytne a zastaví, sestry vystoupí a v dálce uvidí benzinovou pumpu. Dojdou k ní a prosí pumpaře, zda by jim nenatočil trochu benzínu, aby aspoň mohly dojet k pumpě a mohly natankovat. „Ale beze všeho, sestry,“ povídá pumpař, „máte kanystr?“ „Nemáme. Nemohl byste nám prosím nějaký půjčit?“ ptají se jeptišky. „Zkusím něco najít,“ povídá pumpař. Za chvíli se vrátí, a říká: „Sestry, víte, je mi to nepříjemné, ale mám tu jen starý nočník. Jestli vám to nebude vadit, tak vám ho půjčím.“

Sestry souhlasí. Pumpař tedy natočí trochu benzínu do nočníku, sestry poděkují a vracejí se ke svému autu. Přijdou k autu a nalévají benzin z nočníku do nádrže. Jede kolem nákladák, řidič se vykloní z okénka, vytřeští oči na řeholnice, které nalévají obsah nočníku do nádrže, a křičí: „Teda sestry, vaši víru bych chtěl mít!“

Že palivo určuje výkon, to nezmění ani naše víra. Jak živíme vše, co máme, není ničím v porovnání s důležitostí, kterou vystihuje moudré rčení: Jsme tím, na co myslíme. Ježíš jednou řekl, že dobrý strom nemůže nést špatné ovoce a naopak. Upozornil na to, jak souvisí náš vnitřní stav s vnějším chováním. Proto je tu zákon expozice.

Ten znamená, že naše mysl bude nejvíc přemýšlet o tom, čemu je nejvíce vystavena. Budeme-li neustále hrát virtuální zabíjäcké hry na počítači, máme daleko větší pravděpodobnost spáchat zločin, než když budeme na písku plácát bábovičky nebo číst zamilované romány. Tento psychologický zákon je neměnný, jako třeba zákon gravitace. Co vpustíme do své mysli, to v konečném důsledku ovlivní nejen naše přemýšlení a snění, ale i naše jednání a vytváří to náš osud.

Začátek školního roku bude příležitostí zvolit správnou pumpu k čerpání kvalitního paliva, abychom nezadřeli své životní motory.

Váš duchovní P. Řehoř

foto: Treska. Ser. n. 2644, fol. 11r: Tacuinum sanitatis:
Nabach vel cedrum – Rakouská národní knihovna,
Rakousko – volné dílo.

Údržba vysílače na bývalé spořitelně, foto: Roman Kunčík

Na e-mailovou adresu redakce nám můžete posílat své náměty, připomínky i fotografie z města a okolí.

Obsahová uzávěrka příštího čísla je **15. září 2025**.

E-mail: belohradske-listy@lazne-belohrad.cz

Nástup mladších zákyň na MČR

Brankářka Bára Fofová

Do útoku!

Bronzové medaile pro mladší zákyňe, foto: TJ Sokol Svinov

Bělohradské házenkářky na MČR v Ostravě

0 8